

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ-சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—
வேளாளர் தெரு,
புரையாக்கம் சேன்னை.

Vol 4]

1931 (வரு) ஆகஸ்டு மீ 13வ.

[No. 32.

பொருளடக்கம்.

1. தலைவங்கம் (Leader)	621	5. ஆண்டாள்—(பிறப்பு இளமையும்)	
2. ஞானமணி - (மந்திரசாலிச் சருக்கம்-81-90)		E. N. தனிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	628
K. இராமரத்னம் ஐயர் B.A.	623	6. யாப்பிலக்கணம்	
3. ஸ்வராத்திரி — ஓர் கருடகம்.		(சேரிசை - இன்னிசை வெண்பா)	631
K. N. சக்தரேசன் B. A. (Hons)	625	7. மானதாத்திரம் (உணர்வு)	
4. ஊழ்வினையும் ஆள்வினையும்.		T. P. மீனாசுரிசுந்தரம் M.A. B.L.	634
K. ஈராயண ரெட்டிகாரு	627	8. சுவைமனத்தாதி—K. வெங்கடசாயி ரெட்டியார்	635
		9. வர்த்தமானம்.	639

கலாநிலயம்

நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

வாயிற்றிற் வேண்டிய வருவாய் கிடைக்காத வழமை யால் உலகம் இன்று மிக நலிந்திருக்கின்றது. உயர்தர உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துள்ள ஒருசிலர் தவிர ஏனையோர் எண்ணிறந்தோர், நாளைகிடக்க, இன்றைக்கு என்செய்வோம் என்று எங்கெங்கும் ஏக்குகின்றனர். "வேலை வேலை, எனக்கோர் வேலை வேண்டும்" என்று அலைவார் தொகை, கைத்தொழிலாளர் முதல் கற்றதொழில் வல்லார் வரை, நாளுக்குநாள் அதிக மாகி வருகதலால், இக்கொடுமை முடியுமாறு எவ்வாறு என்று இரக்கமுடன் எண்ணுவார் நெஞ்சம் நடுங்கும். வருவாயில்லா வருத்தத்தைத் தாங்காமல் தற் கொடுப்பிரிந்து தீர்வார் சிற்சிலர். சாகாயிடத்தும் சாகைக்கே நிகரானவோர் இருள் எண்ணிறந்த அகக்களில் தாக்குகின்றது. சிறிப்புமறந்த முகஞ் சோர, ஓரில்லீன்கண்ணே, தாயினை மகனைத் தம்பியை மனை வினையு, வந்த விருந்தினரை, எதிர்போக்க நானினராய்த் தம்பமையே தம் மனத்தினாலும் தின்று தீர்வார் போல் மெலியாரோ பற்பலர். கடன் இனிக் கொடுப்பாருமில்லை, கொடுத்தகடன் திரும்புமாறும்மில்லை. வயல் பாராட்டும் தொழில் செய்தும் வணிகத்தும் வாழ்ந்தோரை எல்லாம் ஏழ்மையே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. கிளைஞரைத் தாக்கியிருந்த சிற்சிலரும் இப்பொழுது களைத்துப்போயினர். முன்னையோர் சுட்டிய பொருளைமேலும் இழுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிற்சிலரும், உயர்தர உத்தியோகத்திலுள்ள சிற்சிலருந்தான், அவரவர்க்குரிய வேறுவகைத் துன்பங்கள் தனித்தனி எவையேனும், தற்காலம் பசிப்புரியால் நலியாதவராயிருக்கக்கூடியவராகின்றனர்.

உலகம் இன்று இந்நிலை உற்றதன் நெருக்கிய காரணத்தை நாம்நின்று ஆயப்புகுவில்லை. தனதாய் நியுணர்வாரும் அரகியல்வாதிகளும் தம்முள் பற்பலகாரணங்கள் பகிர்ந்து கூறுவார். அயல்நாடுகளின் கதியும் பெரும்பாறும் இப்படியே இருந்ததால், அயல் ஆட்சியால் இவ்விந்நிலை இவ்வண்ணம் அவலமாயிற்றென்று இயம்புதல் பொருத்தமுடையதன்று. நெருக்கிய காரணம் எதுவேனும், இத்தனைக்கும் பொதுவாய் நிற்கின்ற தூரகாரணம் ஒன்றேதான். ஆங்கிலத்தில் Life என்றும் Living என்றும் இரண்டு சொற்கள் உள. முன்னது உயிரிழைப்பையும் பின்னது உடல்நாசையையும் குறிக்கும். மனிதத் தொகுதி உயிரிழைக்கரிய கோக்கங்களே உயர்ந்துநிற்கு முயலும்வரையில் தீதிலாப் பெருவாழ்க்கை எவ்வெவர்க்கும் எய்தியதேயல்லாதது, உடல்நாசைக்குரிய போகங்களே உயர்ந்துவதே உயிரிழைக்கை என்ற அவலக் கொள்கையில் உழுவத் தலைப்பட்டான். அன்றே வழமை முதல் எல்லாத்தன்பங்களையும் வருந்தியழைத்துக் கட்டியழகக் கைநீட்டி கிட்டென்பதற்கு ஐயமோ சந்தேகமில்லை. உயிரிழைப்பை உயர்த்த வேண்டுமென்பது (raising the standard of life) முன்னோர் காலத்தில் பெரியோர் கற்பித்த நல்லுறையும் நன்னெறியும் யிருந்தது. இன்றைக்கோ, மற்றெல்லா வரவற்றையுட்போல் இத் தூயநேக்கமும் இழிந்திழிந்து, உடல்நாசைக்குரிய போகங்களையே பெருக்குதலை (raising the standard of living) முன்னோரும் மாந்தருக்குரிய கடன் என்னும் பேச்சாய் எங்கும் முடிந்தது. சிறுகக்கட்டிப் பெருகவாழ்தல்,

என்றுத் தாய்மையை நம் முன்னோர் னக்கு உணர்ந்திருந்தனர். சிறிதவாழ்க்கைக்குப் பெருங்கடட்டமுயன்ற அதுவும் முடியாமல் இருந்தகாரையும் இடிந்து வீழ்வதே இக்காலச் சரித்திரமாய்த் தீர்ந்தொழுக. பாவம் பெரிதுடைந்து இப் பேதைபுலகம்.

மேலுள்ள சிறிதுகாலம் சற்றிவிட்டு வந்தவர்கள் உடனே இவ் வேலைமுற்றியர்கள் உயர்ந்தவகுதியவழி இதுஇது வெண உரைக்கத் தலைப்படுகின்றனர். தாம் சொல்வது இன்னதென்று பெரும்பாலும் தமக்கே தெரியாதேனும், அவர் வற்புறுத்தும் கொள்கையை ஒருவாறு அங்கீகரிக்கலாம். “உங்கள் வாழ்க்கைத்திட்டத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும்பெரிய வீட்டில் நீங்கள் வசிக்கவும், உயர்ந்தஉடைகளை அணிவதும் மிகுந்த உணவு உண்ணவும், மாலை தோறும் ‘லினிளா’ முதலிய காட்சிகளுக்குப்போகவும் நீங்கள் கூடியவர்களுடைய வேண்டும். இதனால் செலவுமிகும். இச்செலவிற்கு வேண்டிய பணம் கட்டுதற்கு முயல்வீர். அம்முயற்சியால் நாட்டின் கைத்தொழில் வளம் பெருகும் முதலியன வளர்ச்சியுடையன. அப்பொழுது உத்தேயத்தின் செலவுகளை மிக உயர்ந்தபுணர்ணைற்ற மட்டத்துள்ள மற்றநாடுகளுக்குச் சமமான நக்சி நாடும் அடைந்தவராவோம். இங்கிலாந்தில் ஆளுக்துச் சராசரி செலவு அங்கிலாவு ஆனால் வருவாயும் அங்கிலாவே; நம்மவர்க்கே செலவு சிறிது. ஆதலின் வருவாயும் சிறிதுதே” என்பர் பரிவுடன் வருந்தியுரைக்கின்றார் இவர். வாழ்க்கைத் திட்டத்தை (Standard of living) உயர்ந்துவைத்து என்பதன் சேத்தும் கருமமும் இதுதான். இதுவா வாழ்க்கை! நோக்கம் இதுவாயின் அல்லலில் பல்லாமல் வேறொன்றின்பாயும், வாழ்க்கைத் திட்டத்தை இவ்வகையில் விரைவுடன் உயர்த்திவந்த இங்கிலாந்து அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் அல்லல்செய்தியை இன்னார் வாயை அடைந்தது பூட்டியுற்றேற்றி விடை விளம்பி நிற்கின்றனவே. ஏனவை அவ்வாறானே வெண்பதற்குக் காரணந்தான் நெடுந்தூரத்தே வேண்டாம். உடனுறுதோல்கள் வாழ்க்கையையே உயர்ந்ததால், அவ்வாழ்க்கையின் உயிரிழி வளர்ச்சியின் நித்தேயத்துப்போகின்றது. “நாங்கள் வாழ்கின்றோம் அல்லலோம், நாடுமோம்” என்று சிறிதுநாட்கள் செத்தும் கொண்டே வருகின்றோம். ஐப்போ, இப்படியே யாம் பிணக்கோலமாய்ப் போகலாம்” என்று மாநில ஆர்னல் அனைபு மெய்யறி புலனாய்வோர் அவ்விதத்தே அழுதின்ற கண்ணீர்க்கோ அளவில்லை. வாழ்க்கை உயிரிழி அன்பு. உயிரிழியை உயர்ந்துவைத்தாயின் (Raising the standard of life) அவ்வன்பு வளர்வதற்குரிய வழியை நாடல் வேண்டும். போக வாழ்க்கையின் திட்டத்தை உயர்ந்து கொள்ளையோ ஆழ்ந்து நோக்குகலாம் அன்புநெறிக்கு மாறாகவே முடியும். அவ்வாறுதான் முடிந்தது. வாழ்க்கைக்கே வேறுநோக்கம் இல்லாமற் போய்விட்டும், அவ்வாறு போய்க்கொண்ட ஊழியர்களால் உலகமகத்தும் ஒழிவதன் தீ உய்யும்நாளில்லை. இவ்வுண்மையை அறிப்பும் ஆற்றலிலாவாதர்மணத்தை வாழ்க்கைத்திட்டத்தை உயர்ந்துவைத்தென்றது சொற்புறார் கருவிக் கொள்கின்றது. அதற்கே அவர் அடிமையாகின்றனர். அடிமையாய்ப்பின், வாழ்க்கைக்குரிய உயரிய நோக்கங்களைச் சொன்னும் அவர்களுக்குத் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. சில சொற்களும் தம் சிறியபொருளை அவர் வரையில் இழந்துவிடுகின்றனர். அரசியல் கட்சி போன்ற தலைவர்கள் என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், சில ஆண்டுகளுக்குமுன் இங்கிலாந்து சென்று பீண்டி சென்னைத் தொழிலாளர் கூங்கமொன்றில் பிரசங்கம் செய்யவாரியினர். தாய்ப்பொருள்மேசும் பழிந்தியின்மையால் அவர் ஆங்கிலத்தில் சொல்லும் அந்தனை வேறொருவர் வாக்கியம் வாக்கியமாகத்

தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதுமாய்ப் பிரசங்கம் கடைபெறுகையில், “in England the living classes are living decently” என்றியம்பியதை மொழிபெயர்ப்பினர் இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் ஒழுங்காகவும் கரவாலாகவும் வாழ்கின்றனர், என்று தமிழிற் கூறினர். பிரசங்கியாருக்கு இது ஒவ்வாங்கிலும், உடனே அவர் “decently is not ஒழுங்காகக் கரவாலாம்” என மறுத்தவிட்டார். மறுத்தவிட்டுத் தன்முறைபிழை, decency என்பதற்கு, வேளைக்குத் தகுந்த உடைபணியினை, வீட்டில் பீங்காள் பாத்திரங்கள் இருந்தல்போன்ற பல விடயங்களைப் பொருளாக்கினார். அவரை சொந்து ஆய் தென்!

வறுமைப்போ வந்துறந்து, இக்கேட்டிலும் உண்டோருறுதி; ஏனெனில் கிளினுரை நீட்டி யாப்பித்தோர் கோல் அதனின் சிறுத்தது வேறுநாட்டில்லை. உடல் பொருள் ஆயிப்பெயர்வாம் ஏழை இத்தியாயிற்றாக அந் பணஞ் செய்துவிட்டோம் என்று கிளம்புவார் ஒரு புறமிருக்க, “கிளம்பிப்பொன்றுத் செய்யாதிடும் எனக் கிளம்பும் அன்னிதே” என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பவரெல்லாம் யாவதாயினார். உத்தியோகங்களிலும், வக்கில் வைத்தியம் முதலிய தொழில்களிலும் செடித்துகலாம் இருந்து முன்றுதலைமுறைக்குப் போதிய பொருள் போருள் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பவர் அல்லத்தியோக்களியிருந்தும் தொழில்களியிருந்தும் கிளக்கின்றவாராயின் வேலையில்லாதது இப்போது தப்பிப்பவர் பலருக்குள் வழியாய்க்கூறும். தற்கால சட்டவைத்த பொருளெல்லாம் இருந்தும் உத்தியோகத்தைக்கைப்பற்றிக்கொள்வார் எத்தனைப்போலும். இன்னோரன்னவர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ஏழைமுறைத் தம் கொலைக்குத் தூண்டுகின்றவாரவர். பணமும் நிலமும் மிகவுடைய செல்வவந்தர்கள் இங்கு இல்லாமலேயில்லை. அவர்களுக்கு மாதம் முப்பது நாற்பது ரூபாய் அதிகச் செலவு ஒரு பொருளானது. அன்னவர் ஒவ்வொருவரும் வீட்டிற்கு இரண்டுமூன்றுக்காரரை அதிகமாய் வைத்துக்கொண்டால் வேறுவழியற்ற எத்தனைப்போ ஏழைகள் பிழைத்துப்போவார். இருபது முப்பது வேலிக்குமில் நிலமுடையவர் ஒவ்வொருவரும் கல்வி முற்பியும் வேலைப்பது வாடுகின்றநார்களில் ஒருவருக்கு ஒருவேலி நிலம் கொடுத்தால் எண்ணிறத்தோர் இடுக்கண் தீர்வார்களே. இதுவுமன்றி, மாதமொன்றிற்கு ஆயிரக்கணக்கில் வருவாயுடையவர்களாய் இருப்பவர் அனைவரும், தம் உறவினர்க்குள்ளேயே வேலியின் தீ வருந்துவோரை உணவும் உடையுக் கொடுத்தும் காப்பாராயின், வேலைமிகவும் வறுமையின் ஒரு பகுதி குறைபுமே. “யார் எக்கேடு கொட்டால், எனக்கெனான்” என்பொருளை நானவனுக்குக் கொடுப்பானேன்” என்பவனுப்பற்றி யாரிக்கு ஒன்றும் உரைக்கவில்லை. மற்று, இத்தியாறு வறுமை நில தீர்வேண்டுமென்று பரபர சித்திருந்தும் களிலும் அரசியல்வாதர்களிலும் கட்டுப்பேர்செய்யும் கட்டுப்பேர், “கொண்டென்” ஆற்றுகின்றதாய் விளம்பும் செய்கின்ற கிளினுரைத்தான் நாம் இப்பொழுது அளக்கச் செல்கின்றோம். நீட்டி நீட்டியாளர்களும் அக்கோலிற்கு எட்டுவாரைக் காணலரிதென்பதை இயம்பவும் வேண்டியும். அது அவர் பிழையுடையது. கற்பித்த பட்டத்தின்படி வாழ்க்கைவகையை உயர்த்திக்கொள்வார் அவர். அன்னவர்க்கு எத்தனைபணம் இருப்பினும் தம்முடைய செலவிற்கே போதுமெனத் தோன்றாது; கொடுக்கக் கற்றவனுக்குக் கையில் ஒருகாசு இருப்பினும் குறாது. துயக்கக் கற்றவனுக்குக் கோடி இருப்பினும் குறைவொழியி னிறைவில்லை. ஆதலின் அன்னவரைப் போலே கிளினுரை என்று யசுவத்தித் தகாது. உயிரிழியை உட்கின் நகசெய்யோடு மகம்பெறுதற்கும் சொற்புறார் ஆரவாரத்தால் இருதிருத்தியும் தீர்ந்ததெவொரு விபரித மன்றே யிது.

தோலாமொழித்தேவர் இயற்றிய

குளாமணி

[610-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி]

5. மந்திரசாலைச் சருக்கம்

வேறு.

318. கேழலிம் மலையின் மேலார்

கின்னர சீத மானம்
தேடிவல் குருவத் தொக்கற்
சுடர்முடி யரசன் செம்மல்
பாடல்வண் டிமிந்ந் பைந்தார்ப்
பவனஞ்சு நென் பபரித்
தாடல்ம் புரவி வல்ல

வரசினம் குமர நென்றான். 81.

கேடு இல் மலையின் மேலான் - குற்றமற்ற இந்த மலையின் மேல், கின்னர சீதம் ஆளும் - கின்னர சீத மென்னும் நகரத்தை அரசாளும், தேடு இவளுக்கு உருவ தொக்கல் சுடர்முடி அரசன் செம்மல் - பூவால் விளங்கும் அழகிய மாலையையும் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தையும் அணிந்த அரசனுடைய மகனாகிய, வண்டு பாடல் இமிரும் பைந்தார்ப் பவனஞ்சன் - வண்டுகள் இசைப்பாடலைப் பாடும் பசுமையான பூமாலையை அணிந்த பவனஞ்சன், பாரித்த ஆடல் அம்புரவி வல்ல-பரந்த வெற்றிபொருந்திய அழகிய குதிரையை நடத்த வல்ல, அரச இளங்குமரன் என்ப என்று - அரசினங்குமரன் என்று சொல்லுவார்கள் என்று சொன்னான்

உருவம் - அழகு, பாரித்த ஆடல் - பாரித்தாடல் (செய்யுள் விசாரம்). செம்மலாகிய பவனஞ்சனை அரசினங்குமரன் என்ப, எனக் கூட்டுக.

319. அளந்தறி வரிப செய்கை

யமிழ்தமர பதியை யானும்
வளந்தரு வையப் பைய்பூண்
மன்னவன் சிறுவன் வண்டார்
விளங்கொளி யுருவத் தின்னோர்
வேகமா ரதனை யன்றே
இளங்கனி யழுழை யாக
இருநிலம் புகழ்வ தென்றான். 82.

அளந்து அறிவு அரிப செய்கை - கணக்கிடுவதற் கியலாத சிறப்புக்களுடன் கூடிய, அமிழ்தமர பதியை ஆளும் - பெரிய அமிர்தபதிநகரத்தை ஆளும், வளந்தரு வரை வைய்பூண் - விலையுயர்ந்த வாரம் பதித்த பொன்னணிகளை அணிந்த, மன்னவன் சிறுவன் - அரசன் மகனாகிய, வண்மைதார - செழுமையான பூமலை வையுயர், விளங்கு ஒளி-விளங்குக் காந்தியையும் உடைய, உருவம் - அழகுவாய்ந்த, தின்மை தோள்-வலிமை வாய்ந்த தோள்களைக் கொண்ட, வேகமாரதனை-வேகரதன் என்பவனை, அன்றே - அல்லலா, இளம் கனி உழுழை ஆக - இளமை வாய்ந்த கனிப்புக்கப் புலி பென்றே, இருநிலம்-இந்தப் பெரிய உலகம், புகழ்வது-புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றது, என்றான் - என்று சொன்னான்.

320. வேழத்தார் பொலிந்த சோலை

மேகமா புரம தானும்
ஆழித்தே ராவத் தானே
அரசர்கோன் புதல்வன் அந்தார்ப்

பாழித்தோ னுருவச் செங்கட்
புதமத்தேர்ப் பெயரி னுனை
ஊழித்தீ யென்று வேந்தர்

உட்குவ தருவத்தாரோய். 83.
உருவம்தாரோய்-அழகிய மாலையை அணிந்தவனே, வேழத்தால் பொலிந்த சோலை - யானைகளால் விளங்கும் சோலைகள் சூழ்ந்த, மேகமாபுரம் அது - மேகபுரி நகரத்தை, ஆளும்-ஆள்கின்ற, அரவம் ஆழி தேர் தானே-ஒலிக்கின்ற உருளைகள் கோத்த தேர்ப்படையை உடைய, அரசர்கோன் புதல்வன்-மன்னர் மன்னனின் புதல்வனாகிய, அம் தார்பாழிதோள் உருவம் செம்மன்-அழகிய மாலையையும் அகன்ற தோள்களையும் அழகிய செவந்த கண்களையும் உடைய, புதமத்தேர் பெயரி னுனை - பந்தரன் என்னும் பெயரைக் கொண்ட வனை, ஊழித்தீ என்று வேந்தர் உட்குவது-புகார்ந்தகாலத்து நெருப்பென்று அரசர்கள் அஞ்சுவதாகும்.

321. இலங்கொளி மாட வீதி

இரத்தின புரம தானும்
உலங்கெழு வயிரத் தின்னோர்
ஒளிமுடி யரசன் செம்மல்
அலங்கலம் புரவித் தானே
யருங்கலத் தேரின் பேரன்
குலங்கெழு குரிசில் கண்டார்
கொண்டல்வா னுருமே டொட்பான். 84.

இலங்கு ஒளி மாடம் வீதி - ஒளிவிளங்கும் மாடங்களை உடைய வீதியோடு கூடிய, இரத்தினபுரம் அது ஆளும் - இரத்தினபுரத்தை ஆளும், உலங்கெழு வயிரம் தின்மைதோள் ஒளிமுடி அரசன் செம்மல்-திரண்ட கல்கெழுபொத்த வயிரந்தாக்குச்சுமாளமான வண்மை வாய்ந்த தோள்களையும் காந்தியோடு கூடிய கிரீடத்தை யும் உடைய அரசன் மகனாகிய, அலங்கலம் அம் புரவி தானே - மாலையை அணிந்த அழகிய குதிரைப்படையை, அருங்கலத்தேரின் பேரன் - அருங்கலரதன் என்னும் பெயரைக் கொண்ட, குலங்கெழு குரிசில் - நற்குலத்திலுதித்த அரசினங்குமரன், கொண்டல் வான் உரும் ஒரி ஒப்பான்-மேகத்தி ஊண்டாகும் - பேரிடிக்குச் சமாளமானவன். (கண்டாய் - ஒரு முன்னிலை யசைச்சொல்.)

322. நங்கன்மால் வரையின் மேற்பால்

நன்னகர் சீத மென்னுந்
திங்கன்மால் புரிசை வேலிச்
செழுநக ரரசன் செம்மல்
அங்கன்மா ஞால மாளும்
அரிகண்ட னவனை விண்மேற்
செங்கன்மான் முனிபு மேளும்
செய்வதொன் றில்லை கண்டாய். 85.

நங்கன் மால் வரையின் மேற்பால் நலநகர்-நாமது பெரிய மலைக்கு மேற்பக்கத்தில் உள்ள நல்ல நகரம், சீதம் என்னும் - சீதமென்று சொல்லப்படும், திங்கன் மால் புரிசை வேலி-சேர்நாளைத்தொடும் பெரிய மதினை

கிய காவலையுடைய, செழுநகர் அரசன் செம்மல் - செழுமையான நகரத்தையாரும் அரசனுடைய மகன்; அங்கன்மா ஞாலம் ஆளும் - இடமகன்ற இந்தப் பூமி எய இளவரசனாக ஆளும், அரிகண்டன் - அரிகண்டன் என்பவன் ஆவன். அவனை விண்மேற் செங்கண்மால் முன்பியு ஏளும் - அவனை வாறுலகத்திலுள்ள செவந்த கண்களையுடைய திருமால் கோபித்தபோதிலும், செய்வது ஒன்றும் இல்லை - இயற்றக்கடிய தீங்கு ஒன்றும் இல்லை. (கண்டாய்).

'வரையின் மேலோன்' என்ற பாடம் பொருட்சிறப்பின்மை ஓர்ச.

323. சேந்திரி செம்பொன் வீதித் திரிபுர மதனை யாளும் வாய்ந்தெரி வைரப் பைம்பூண் மன்னவன் புதல்வன் மல்லா டேந்ததோர எரசர் போரே நிவளனி தரங்க கணெய்ப்பன் காய்ந்தெரி கணெய் வெய்யோன் கல்வியாற் கடலோ டொப்பான். 86.

சேந்து எரி - செவந்து ஓளிரும், செம்பொன் வீதி - நல்ல தங்கத்தால் விளங்கும் வீதிகளையுடைய, திரிபுரம் அதனை ஆளும் - திரிபுரநகரத்தை ஆளும், வாய்ந்த எரி வயிரம் பசுமை பூண் - அழகுவாய்ந்த பிரகாசிக்கும் வயிரங்களிழைத்த பொன்னரிகளை அணிந்த, மன்னவன் புதல்வன் - அரசன் மகன், மல் ஆடு ஏந்துதோள் அரசர் போர் ஏறு உண்மை மிகவுத் தங்கிய உயர்ந்த தோள்களை உடைய அரசர் போரில் ஆண்சிக்கம் போன்றவனாகிய, அளிதாங்கன் என்பான் - அளிதாங்கன் என்னும் பெயரைக்கொண்டவன் ஆவான். இவன் - இவன், காய்ந்த எரி கணெய் வெய்யோன் - கொழுந்துவிட்டுடையும் நெருப்பைக் காட்டிலும் வெப்பவன்; கல்வியால் கடலோடு ஒப்பான் - தனது கல்வியின் விரிவாலும் ஆழத்தாலும் கடலுக்குச் சமானமானவன். மல்-வலிமை; பலம்.

324. செந்தளிர் புதைந்த சோலைச் சித்திரகூட மாளும் அந்தளி ரலங்கன் மாலை யரசர்கோன் சிறுவ னந்தார் இந்திரன் புதல்வ னன்னு னேந்தலே மாங்க தற்கிம் மந்திர லுலகின் வாழும் மன்னர்மா நிலை மன்னு. 87.

செந்தளிர் புதைந்த சோலை - செவந்த தளிர்களால் மூடண்டமாங்கன் செறிந்த சோலைகளால் சூழப்பட்ட, சித்திரகூடம் ஆளும் - சித்திரகூடம் என்னும் நகரத்தை ஆளும், அம்தளிர் அலங்கல் மாலை அரசர்கோன் சிறுவன் - அழகிய தளிர்கள் மரவக்கடைய அசைந்தாலும் பூமாலையை அணிந்த அரசர்க்கரசனுடைய புதல்வன், அம்தார் இந்திரன் புதல்வன் ஒப்பான் - அழகிய மாலையை யணிந்த இந்திரன் புதல்வனாகிய ஜபந்தனை ஒத்தவனும், ஏந்தல் - ஆடவரிற் சிறந்தவனும் ஆகிய, ஏமாங்கதன் - ஏமாங்கதன் என்னும் பெயரை உடையவன் ஆவன், மன்னு - அரசனே, (அவனுக்கு) இம்மந்திரம் உலகில் வாழும் - இத்தகித்தியாதர லுலகத்தில் வாழ்கின்ற, மன்னர் மா - இல்லை - அரசர்களெவரும் ஒப்பாமடையார்.

மந்திரம் - வித்தை, இங்கு வித்தியாதார் உலகத்துக்கு ஆகுபெயர். மாறு - ஒப்பு, உவமை.

325. அருமணி யடுத்த வீதியர்சுவ புரம தாளும் திருமணி திகழும் பூணுள் பெருமகன் சிறைவன் டென்னும் கருணை துதைந்த பைந்தார்க்கணகசித் திரனை யன்றே ஒருமணி திலகமாக உடையது நிலம் தென்றான். 88.

அருமை மணி அடுத்த வீதி - அருமையாகிய பல இரத்தினங்களின் காந்தி சேர்ந்த வீதிகளையுடைய, அச்சுவபுரம் அது ஆளும், அசுவபுரத்தை ஆளும், திருமணி திகழும் பூணுள் - அழகிய மணிகள் விளங்கும் ஆபரணங்களை அணிந்த மன்னனுடைய, பெருமகன் - மூத்த மகனாகிய, சிறை வண்டு என்னும் - சிறகுளையுடைய வண்டுகளாகிய, கருமை மணித்துதைந்த பசுமைதார் - நீலமணிகள் செறிந்த பசுமையான மாலையை அணிந்த, கணகசித்திரனை - கணகசித்திரன் என்பவனை, அன்றே - அல்லவா, நிலம் அது - இவ்வுலகம் ஒருமணி திலகம் ஆக உடையது - ஒப்புற்ற மணிக்கத் திலகமாகப் பெற்றிருக்கின்றது, என்னுள் - என்று சொன்னான்.

326. சீரணி முழுவ மோவாச் சிறிநிலை யதனை ஆளும் காரணி தடக்கை வேந்தன் காண்முனை கன்பொன் னூர்ந்த தேரணி யரவத் தானேச் சித்திரத் தேரின் பேரான் தாரணி மாப்பன்னே தரணிக்கோர் திலக மாவான். 89.

சீர் அணி-சிறப்புடைய, முழுவம் ஓவா-முழுவமொளி ஓயாத, சிறிநிலை அதனை ஆளும் - சிறிநிலை பென்னும் புரிய ஆளும், கார் அணி தடக்கை வேந்தன் காண்முனை (சககத் தன்மைபில்) மேகத்தின் குணத்தைக் கொண்ட விசாலமான கையையுடைய வேந்தன் மகனும், கனம்பொன் ஆர்ந்த தேர் அணி - கனமான தங்கத்தால் செய்த தேர்ப்பண்டயோடு கூடிய, ஆரவம் தானே - ஆரவாரத்தோடு கூடிய சேனை கையுடைய, தார் அணிமாப்பன் - மாலையை அணிந்த மாப்பையுடையவனாகிய, சித்திர தேரின் போர்தேரின் சிறைவன் என்னும் பெயரைக் கொண்டவன், அன்றே - அல்லவா, தாரணிக்கு ஒர் திலகம் ஆவான். இந்த உலகத்துக்கு ஒப்புற்ற திலகம்போலவான் ஆவான். காண்முனை - மகன். திலகம் - திலகம்.

327. கற்றவர் புகழுந் சீர்த்திக் கனகபல் லவத்தை யாளும் கொற்றவன் சிறுவன் கோலம் குங்குமக் குவவுத் தோளான் செற்றவாச் செகுக்குந் செய்கைச் செருல்லவன் சிங்க கேது மற்றவன் பிறந்த பிள்ளு மண்மகன் மகிழ்ந்த தென்றான். 90.

கற்றவர் புகழும் சீர்த்தி - கற்றவரால் புகழப்படும் பெருந் கீர்த்தியாய்ந்த, கனகபல்லவத்தை ஆளும் - கனகபல்லவம் என்னும் இடத்தை ஆளும், கொற்றவன் சிறுவன் - மன்னன் மகனும், கோலம் குங்குமக் குவவுத் தோளான் - அழகிய குங்குமக் குழம்பு பூசிய திரண்டதோர யுடையவனும், செற்றவாச் செகுக்குந் செய்கைச் செருல்லவன் சிங்க கேது மற்றவன் பிறந்த பிள்ளு மண்மகன் மகிழ்ந்தது. (தனக்குத் தக்க நாயகன் கிடைத்தான் என்று) பூமிதேவி மனமகிழ்வுற்றாள், என்னுள் - என்று சொன்னான். சீர்த்தி - மிகுபுகழ்.

நவராத்திரி

[ஓர் நாடகம்]

[608-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இந் :—என்ன காரியமாய் நான் இருக்கையில் ஏன் என்னை அழைத்தாய்.

காமா :—என்ன காரியம் உனக்கு?

இந் :—என்ன அன்னைையைத் தேடுதலை!

ராஜீ :—(திருப்பிவந்து) ஏமாற்றி விட்டாயே என்னை! எங்கே ஒளிந்துகொண்டிருந்தாய்!

துரை :—குஞ்சு—வாழ்மா இங்கே, உன் அன்னை இங்கிருக்கிறாள் பார்—அருகு வா—இருட்டு—நன்றாக காண நெருங்கிவா!

ஒரு குரல் :—என்னையன்றே அன்னையென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

[தியாகு இடப்புறத்திலிருந்து வருகிறான்]

காமா :—தொன்னை யென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்—இங்குப் பிராமணர்த்தம் ஒன்றுமில்லை—போவெளியே—சாவு ஒலி கிடையா திவ்வீட்டில். போகலாம்!

தியா :—இவள் தாய் உயிரோ இருக்கிறாளா!

காமா :—ஆம்!

இந் :—எங்கே? எங்கே? காட்டு!

துரை :—வா இங்கே!

இந் :—முன்போல் இன்னொன்று?

தியா :—ரப்பரோ—வேறு யாதோ?

ராஜீ :—வாடாமாயாண்டி, அந்த ரப்பருக்குச் சண்டை போட்டாயே? பேரென்ன சொன்னாய்?—(தியாகு விடம்) மிரி மான்டோவா, கர்லாசாண்டோவா? என்ன அது? அப்பா சிரித்தாரே!

மாயா :—எங்கே எங்கே (மச்சப்புகளில் இறங்கி வருகையில்)

துரை :—நகரமால் அசையாமல் உட்காரு! கொஞ்சம்! என் முகத்தைப் பார்!

இந் :—பார்த்தேன்—தாடி ரொம்ப வெளுத்து நிண்டிருக்கிறது, தலைமயிர் கறுத்திருக்கிறது.

உரு :—அவைகளைப் பார்க்கச் சொல்லவில்லை, இமைகொட்டாமல் அவர் கண்களைப் பார்!

இந் :—(சிரித்துக் கொண்டு) இமைகொட்டவில்லை!

தியா :—யார் யாரை வசியம் செய்யவேண்டுமென்போ! குஞ்சு—நீயா அவனை...

உரு :—கைகளைத் தடவி உடம்புமேல் மெல்ல மெசைசு பண்ணுங்கள், சாயியாரே!

இந் :—எங்கே அன்னை? காட்டுகிறேன் என்றாயே!

துரை :—இதோ இத்தா...

இந் :—ஹ ஹா! இதா, என் அன்னை?—பார்க்கிறேன் (சிரிக்கிறான்)

காமா :—எடுத்துக் கொள் கையில்! உனக்கென்றே கனம்ல்லாம்...

இந் :—பொம்மை!! அல்லவா? (சிரிக்கிறான்)

காமா :—பொம்மை இப்படியிருக்குமா—கையா பொரு இதுபோல்!...

இந் :—விரலாடாவிடி—அள்ளி என்ன எடுக்க முடியும், துள்ளி என்ன வீசமுடியும்?

தியா :—போடு—பலி போடு!

மாயா :—எங்கே அந்த ரப்பர்—

ராஜீ :—அதோ அங்கிருக்கிறது—அது உனக்கு, இது எனக்கு?

மாயா :—எது—(புதுப்பொம்மையைப்பார்த்தவுடன்) ஹ ஹா! என்ன அமுகு—வெள்ளைக்காரக் குழந்தைபோல்! எனக்கு!

உரு :—காதும் ஆடுகிறது பார்—ஓடுகிறாற்போல் இருக்கிறது பார்—(சீழ்வைக்கிறான்)

இந் :—ஓடச் சொல்—ஏன் ஓடவில்லை? (சிரிக்கிறான்)

மாயா :—(பொம்மையை எடுக்கப் போகையில்) நான் எடுத்துக்கொண்டோடிடுகிறேன்.....

ராஜீ :—எ! எ!—இவன் எடுக்கும்முன்....பிரியக் கூடாது.

துரை :—(வெடுக்கென எடுத்து) உன்னிடம் இருக்க வேண்டும்—குஞ்சுவை விட்டுப் பிரியக்கூடாதென்றே ஓடவில்லை!

காமா :—எடுத்துக்கொள்ளுமா—வாங்கிக்கொள்!

துரை :—(வாங்கிக் கொண்டு) தலையைமும் ஆட்டுகிறது பார்...வலமும் இடமுமாய்.....

தியா :—நீங்கள் மேலும் கீழுமாய்—அது வலமும் இடமாய்!

உரு :—வாயை மூடடா—நறுக்கிடுவேன் நாகை.

சுப :—மாட்டேன் மாட்டேன் என்று மறுக்கிறது அது. இந்தச்சாமிபார் ஆகட்டும் ஆகட்டும் யோசிக்கிறேன் என்கிறது" என்றுதானே சொல்கிறாள்... கோபமா?

உரு :—ஆகட்டும் ஆகட்டும் நானும் யோசிக்கிறேன்?

ராஜீ :—என்ன பொம்மை யது...தலைமயிர் செம் மட்டை—வெள்ளைக்காரர்போல்...

உரு :—வெள்ளையர்க்குக் கறுப்புமயி ரில்லையோ—என் மயிருந்தான் செம்பொன் திசுமவில்லையோ ஆங்காங்கே?

தியா :—தலைக்கு உள்ளும் புறமுமாய் வெள்ளைத் தன்ம், என்னுள் ராஜீயா; சிற்ற மேன்?

காமா :—குஞ்சு! இத்தா—எடுத்துக் கொண்டு, அம் மாயுடன் கொஞ்சிக்கொஞ்சிக் கொண்டு பேசிக்கொண்டு, உன் கதைகளை எல்லாம் சொல்லு போ.

இந் :—அவன் எங்கே?

காமா :—அதுதான்—வாங்கிக்கொள்!

இந் :—(வாங்கிக்கொண்டு) ஏன் பேசவில்லை இது?

துரை :—நீதான் முதலில் பேசவேண்டும்! அதற்குக் கோபம், நீ சரியாய் அவனைக் கவனிக்கவில்லை என்று—

காமா :—சாயியாரே—செயித்துவிட்டீர்—வாங்கிக் கொண்டாள் பாருங்கள்!

இந் :—எறிந்துவிடுகிறேன்—வேண்டா யிது... இதுவோ? என் அன்னை? அழகுமுது! (சிரிக்கிறான்)

மாயா :—எனக்கு வாங்கிக்கொடுங்கள் சாயியாரே!

ராஜி:—எனக்கு! எனக்கு! (கீழிறங்கி) நான் தான் குழந்தை! எனக்கு வயது ஏழேழாண்டு! சின்னஞ்சிறு.....

மாயா:—எனக்கு நாலுதானே! (அனைவரும் சிரிக்க) நாங்கள் சண்டை போடுவது உங்களுக்குச் சிரிப்பு!

ராஜி:—என்தான் பெண்பால்!

மாயா:—பெண்ணுக்குத்தான் பாலே இருக்கும்; ஆணுக்கு தை பால், வறட்டுப்புதர் காம்புகளிலே?

உரு:—சீ புல்லா! சாயியார்க்கெதிரே—மகனே உமன் னிலையாக?

மாயா:—இந்தக் குழந்தை பொம்மை ரொம்ப அழப்போகிறது தாய்ப்பாலில்லை என்று? என்னிடம் பாலில்லாவிட்டால் என்று? இந்தச் சிறு பெண்தான் என்ன? முலைகொடுக்கப் போகிறாள்?

ராஜி:—(அனைவரும் கைகத்ததைப் பார்த்து மருண்டு) அவன் பக்கம் சேர்கிறீர்களே? நான் பணக்காரி—நன்றும் வைத்துக்கொள்வேன்—பட்டுப் பக்கடாடைகள் கட்டி மெத்தை தைத்து—தொட்டி வாட்டி....

மாயா:—நான் ஏழை, எனக்குத் தருவோரில்லை. வேறே கடையில் வாங்கமுடியாத துட்டுக்கொடுத்து—12பழங்களுக்கே முட்டாள்தனமாய் 12ரூபாய் கொடுத்து....

உரு:—என் காதில் விழவில்லையே—என்ன சொன்னாய்? சுப:—தனம்—செல்வம் முட்டாள்களுக்கே வருகிறது என்று அவளை ஏசுகிறான்!

உரு:—என்னை வைப்பில்லையே? உனக்குமில்லை, அவளுக்குமில்லை, இவளுக்கே—நான் சொல்லிவிட்டேன்...

இங்:—நீ சொல்லிவிட்டால்? நான் கட்டித்தழுவவேண்டுமோ—தூக்கிஎறிகிறேன் அந்தக் குளத்தில்—(உயர்த்துக்கி ஏறிகிறான்—மச்சக் கைப்பிடிசுவர்மேல்பட்டுக் கீழ் விழுகிறது)

காமா:—அடி பாவீ!

உரு:—நான் சொன்னேன்!

தியா:—நானும் சொன்னேன்!

சுப:—இவள் சமர்த்தே சமர்த்து!

மாயா:— { எனக்கு { இருவரும் பொம்மையைப்
ராஜி:— { எனக்கு { பற்றிக் கொள்ளு...

ராஜி:—சீடு எனதுதான்—

மாயா:—எனதுதான்—(இருவரும் பொம்மைக் கைகளைப் பற்றி இழுக்க)

உரு:—இவள் ஒரு கையை இழுக்கிறாள்—அமுர்த்து.....

மாயா:—சீடு, அமுர்த்து! (மெள்ள இழுக்க) சீட்டுசீடு! அமுர்த்துபோகும்.

ராஜி:—(ஒரு காலையும் பிடித்துக்கொண்டு) சீட்டுசீடு! அமுர்த்துசீடு.....

சுப:—இருவருக்கும் இழுக்கப் பயம். சீட்டுவும் மனமில்லை—காட்சியே காட்சி!

தியா:—இரட்டையாட்சி! இழுக்கின்றவரும்!

உரு:—பொம்மை கிழியவா?

இங்:—பொம்மை கிழிந்து, அன்னை வெளிவர!—இழுக்கன்!

மாயா:—சீடு! எனதே!

ராஜி:—எனதே! சீடு!

காமா:—சீடாதேடா பிடியை! பிடுக்கு!

தியா:—சீடாதே நீயும்...பிடுக்கு!

காமா:—ஏண்டாப்பா—பிடுக்கி?

தியா:—குஞ்சு விடம் கொடுக்க!!

காமா:—நானும் அந்தக்குத்தான் சொல்கிறேன் பிடுக்கு!

குறை:—இருவரும் அவளிடமே கொடுக்கவேணும் என்றால் பிடுக்கி நாசம் செய்வானேன்—இருவரும் ஒத்துழைத்து, கைக்குக்கை தாங்கி ஒற்றுமையாய் அவளிடம் சமர்ப்பிக்கட்டமே!

மாயா:—சீட்டேன்!

ராஜி:—சீட்டேன் [இருவரும் இழுக்க, பொம்மையின் கால்களும் கைகளும் கிழிபட்டு உதிர்கின்றன.]

தியா:—இந்தச் சண்டையில் வெள்ளையன் தலை அப்படியே கொடாமலிருக்கிறது பார், அந்தே புன்சிரிப்புடன்!

உரு:—அது எனக்கு! (எடுத்துக் கொள்கிறான்)

[வாணில் இடி இடிக்கிறது, மின்னுகிறது]

காமா:—இடிக்கிறேன்பா ருண்ணியும்..... ஏண்டதுக்கி ஏறித்தாய் வெளி பிடு! (குட்டுகிறான் தலையில்) அப்பாடா—என் கைதான் வலிக்கிறது—கல்லா இவள் தலை!

இங்:—(சிரிக்கிறான்) இன்னும் தண்டனை?

குறை:—புத்திரசான் இளும் மூளையில் ஏறாமுக்கில்லை—தலை கல்லும் மண்ணுமே!

ராஜி:—படவா—சரியானே!

மாயா:—பிடாரி—பேயே!

தியா:—சண்டை வேண்டாம் வாங்கள் உள்ளே; மழை தூறுகிறது!

இங்:—மழை! மழை! (குதிருக்கிறான்) வானம் பொழிகிறது!

ராஜி:—அந்தக் கையைத் தருகிறுயர மாட்டாயா?

மாயா:—என்னிடம் ஒன்று இருக்கிறது; அதைத்தர நீ!

சுப:—ஏண்டா பொய் சொல்லுகிறாய், உனது இரண்டுக்கொருவருக்குக்!

மாயா:—பொம்மைக் கை!

தியா:—பொம்மைக்கை மண்வெட்டி பிடிக்குமா—ஏதற்கு வேணும் உனக்கு—கொடுத்துவிடு! (அவர்களைப் பிடிக்க இறங்குகிறாள்)

மாயா:—இரண்டு கைகளும் வேண்டும்! தா அதை! நான் கவண்டன், கோபம் வந்தால் கொலைக்கும் அஞ்சு சமாட்டேன்!

தியா:—மாயாண்டி, கையைக்கொடுத்துவிடு... மற்ற கால்கள் தரச் சொல்கிறேன் நான்—சீக்கிரம் மழை, என் சட்டையெல்லாம் நனைகிறது.

ராஜி:—காலீ நான் தந்தால்...சைகின் விடுவதெப்படி (சிரிக்கிறான்) நான் தாமாட்டேன்...

ஊழ்வினையும் ஆள்வினையும்

[612-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இன்ன பிற விடயங்களை நோக்குங்கால், பிறர் நமக்குச் செய்யும் தீங்கைப் பொறுத்தலோடு அவர்களுக்குத் தீவினை வாய்த்ததே என்று இரங்கும் நன்மனச் செவ்விய நம்மைப் புதுப்பிற்றறி ஆக்குகின்றது! இதனை நாயனரும்,

“ பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுமவர் ” என்கின்றார்.

பெரியோர் உலகுக்குதவும் நன்மை யில்வாராகுக, நன்மைசெய்யவோ தீமைசெய்யவோ நமக்குஉரிமை உண்டென்றும் கர்மம் தானே பவிக்குமென்றும் அழிந்த நாம் அதன் வகைகளையும் உதாரணமுசுத்தால் தெரிந்துகொண்டால் தெளிவடைவோம். நல்லுழ் பயன்படும்போது சபவாதனை தொடரவேண்டுமென்றுவதா தியலுழ் துகரவருங்கால் அசபவாதனை வரவேண்டுமென்றுவது நியதி இல்லை. நல்லுழ் பயன்படும்போது மலினவாதனை வருதலும் கூடும். அந் நல்லுழ்மேடு வாதனையும் சபமாதலும் கூடும். தீயலுழ் வருங்கால் சபவாதனை வருதலுண்டென்றும் கொள்ளவேண்டும்.

அத் தீயலுழ்மேடு அசபவாதனை வருமென்பதை மறுப்பாருமில்லை. நல்லுழ் வருங்கால் வாதனை தீயதாயின், பிறர்மனை போகும்படித்தல், பிறகு பொருளை எவ்வளவுமுதலியவைகொள்கின்றபய்துதவான். அந்நல்லுழ்மேடு சபவாதனை வரப்பெறுமெல் தீர்த்தயாத்திரை திவ்யத் தலதரிசனம் க்ரந்த காலசேஷம் செய்யப்போய் அங்கமனம் சென்றவிடத்து ராஜஸ்நேகம் உத்தியோகம் முதலியவைகளால் இன்பம் அனுபவிக்கலாம் தீயலுழ் வருங்கால் சபவாதனை நேருமாயின், நோன்பு தான தரும் முதலியவைகளைச் செய்து தரித்திரனுய்த் துன்பம் அனுபவிக்கலாம் தீயனலுழ்மேடு அசபவாதனை சேருமாயின் களவு, பிறர்மனைகாமுறல் மதுவண்ணல் இவையையையவைகளால் மானம் கெட்டுப் பொருளிழந்து தரித்திரனுய்த் துன்பப்படுவான். இவ்வாறு வினை விளக்கமாகச் சென்றுகொண்டிருக்க அறியாதவராகவோ மறைப்பான் வேண்டியோ “நான் என செய்வேன், என கர்மம் என்னை” இவ்வாறு இழுத்த விட்டுவிட்டது—புத்திலி கர்மாதசாரினி” என்று சமாதானம் கூறுவது எவ்வகையிலும் பொருந்தாத அறியாமையின்பார் பட்டதாகும்.

இங்மனம் கடைபெறும் கன்மம் ஜடப்பொருளாதலால், தானேநம்மைவந்துறுத்தும் ஆற்றல் பெற்றிலது. அவ்வவர் செய்யும் வினையை அவ்வவர்பால் சேருமாறு இறைவன் இயக்குகின்றான். இதனால் இறைவனையே ‘ஊழ்’ என்று கூறுதலு முண்டும். ‘நரகு’ சுவர்க்கழும் நல்வினையும் ஆகினான்’ என்று அடியார் அவனை வழக்குகின்றார். உலகில் படைத்த பலவாயிரக் கோடி ஜீவராசிகளின் அவரவர் வினை அவரவரே அடையுமாறு ஆண்டவன் அருள்புரியும் ஆற்றலை கோக்கினால் அவர்கள் நடுநிலைமை விளங்கும். தீச்செய்கை செய்தவரின் வினைப்பயன் துகரவருங்கால் தெய்வத்தைத் திட்டுவோரு முளார். ‘செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நோத்தக்கால் எய்தவருமோ’ இதனை அறிவினம் என்றே கழிப்பாம்.

தீயவாதனையை உசுத்துவிட்டு நல்லவாதனையைப் பெருக்குதற்கு உபாயம் இரண்டொன்றைக் குறிப்பாம்.

கர்மம் வாதனை இவைகளின் பதிவுகள் மனதில் பொறிக்கப்படுவதால், மனத்துக்கு மனினம் வராமல் காக்கவேண்டும். மனமானது மலினமடையும் காரணங்களிலே உடல்நலம் இல்லாமையும் ஒன்றாகும். ‘உடலா ரழியின் உயிரா ரழிவர்’ என்பார். உயிரையப் பற்றி உடலைப் பேணவேண்டும். உடனல் முடைய ரேணும், உத்தமமான குணங்களை உண்டாக்கவும் தீக்குணங்களை நீக்கவும் உதவிபுரிவது உணவும் ஒன்று. அதனால், உணவையும் ஆய்தல் வேண்டும். உணவுபேதத்தால் முர்க்குணமுடைய மக்களைக் காண்கின்றோம். மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் மிகவும் அவசியம். மனத்துய்மைக்குப் புலால் கள் சாராயம் பீடி சுருட்டு முதலியவைகள் கெடுதிசெய்யவைகளென்ன எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டுகள். தவிர, செடி கோடி மரங்களில் உற்பத்தியாகும் பதார்த்தங்களிலும் தாமத குணமுடைய சிலவுள். அவைகளை விடக்கிடையேதே மிக்க நலமாகும். ‘ஆஹரா சந்தி சிந்த சந்தி’ என்று வேதம் விளம்புகிறது. சீதாசாரியனும் ஆகாரத்தைச் சாத்திகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூன்றுவகைப்படுத்தி முதல்வகை முக்கியப்படுத்துகின்றார். ஸ்மிருதிகள் உன்பன உண்ணாதன இன்னினனவை பெற்று பரக்கக் கூறுகின்றன. வேதார்த்தத்தேசிகரும் ஆகாரநியமனம் என்ற க்ரந்தம் அருளி எவ்வாறு பொருள் உண்ணலாகா தென்பதையும் எவரிடத்துள்ளதை உண்ணலாகா தென்பதையும், எவ்வெவ்வுருவி உள்ளதை உண்ணலாகா தென்பதையும், விளக்குகின்றார். அதன்படி ஆகாரம் அருந்துவதால் ஆளம் நலனுக்கு ஆதரவு தந்தவராவோம்.

உலகினர் வினைபின் தத்துவத்தை நன்கறிந்துகொள்ளவும், தன்னடி யடைந்த உய்யவும் உதவியாய் இறைவன் அருளியது வேதம் (கலைகள்). ஆதலால், அதை அறிவதற்குக் கல்வி அவசியம் வேண்டற்படுவதாகும். கல்வியின்றேல் எதைதரும் புகுத்தறியும் விவேகம் உண்டாகாது. நல்வினை இயற்றவும் தீவினையதற்கும் விளங்கும் அறிவுக்கு அடிப்படைபானது கல்வியல்லவா? கற்பக் கழிமட மல்கும் மடமல்கிப் புற்புநீர் திவ்வுலகின் கோளானகும் கோளுநர்ந்தால் தத்துவமான நெறிபடரும் அந்நெறி இப்பாலுலகில் இசைநீர் இ உப்பால் உயர்ந்த உலகம் புகும்.

என விடும்பெறச்செய்வதும் கல்வியாயிருத்தலால் இன்றியமையாத அது வேண்டற்படுவதாகும். இம்மைபில்பேரின்பம்பெருக்கிப் பேராண்மத்தம்வினைப்பது கல்வியே—கலைகளை. கலை பொதானிய கம்பர்தம் கவித்துறு காவியத்தைக்கற்றும் சூருதியும் உணர்ந்தும் உவக்கும் இன்பத்தினும் கடவுளினின்பம் சிறப்போ. இக்கலை நலம் உண்ட பெரியார் தலைநலம் அன்றி இத்தலைநலம் விரும்புவரோ. “நலக்களாய நற்கலைகள் நாவிலும் நவின் நிலேன்” என்று கலைபின் உயர்வை திருமுதிசை ஆழ்வாரும்,

ஊற்றிலேன் கலைகள் ஐம்புலன் கருதும் சூருத்துளே திருத்தினைன் மனத்தைப் பெற்றிலே னாதனும் பேசாதயே னன்மை பெருகிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம்

செற்றமே வேண்டித் திரிதருவேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக் குய்யுமா நெண்ணி
நற்றுணை யாகப் பெற்றினே னடியேன்
நாராயண! மன்ன னுநாமும், என்று

வெற்றிவேற் கலியனும் விளம்பினான். வேதந் தமிழ் செய்த மாறன் சடகோபனைப் பத்துப்பாசரங்களால் பாடும்பரவிப் பரணடிசேர்ந்த மதுரகவியார் கூறும் பாசரங்களில் ஒன்றான “நன்மையால் மிக்க நன்மறையாளர்கள்” என்னும் பாசரத்துக்கு வ்யாக்ஷியானம் செய்யவந்த, தாய்ப்பாலும் உண்ணாது ஒதா துணர்ந்த நாதன் மகிழ்மாறன் ‘நற்குருவின் திருவுளத்தை வேதந்திருவாய் மொழியின் உதவியைக் கொண்டு உலகுக்கு “ஆசார்ய ஹ்ருதயம்” என்னும் அருந்தத்துவத் திருமுறை தந்தருளிய ‘அழகிய மணவாளப் பெருமான் நாயனார்; “(நன்மையால் மிக்க நன்மறையாளர்கள் இவ்வாற்றமுண முண்டாகைக்குணற்றுவாப்புவேத சப்பந்தமாயிற்று, என்றும், ‘நலங்களாய நற்கலைகள் என்றும் (குற்றம் செய்தாரை எவ்வளவியும் கைவிட மாட்டாத இத்தோட்டை சம்பந்தமாயிற்று—இதுக்கடி. இக்கலைகளைக் கல்லாதவர்களிறே இந்நன்மை பெறாதவர்கள், ‘கற்றிலேன் கலைகள்— பெற்றிலேனாதலே பேதையே னன்மை’ என்கிறபடியே. இதடியாகவிறே பெருநிலத்தாரூயிர்க் கெல்லாம் செற்றமே வேண்டித் திரித்தது.

இது கல்லாதவர்க் களாகையாலே லக்காவாசிகளான ராசுதலர் ரிபுணமபி வந்தலரான பெருமாளோடே வெறுப்புக் கொண்டது! கல்லாதவ ரிலங்கையிறே. “இது கற்றவர்களுக்குப் பலம் அபகாரிகள் பக்கவிலே உபகாரம் பண்ணுகை. இது கல்லாதவர்களுக்குப் பலம் உபகாரிகள் பக்கவிலே அபகாரம் பண்ணுகை. இதுதான் மறையாகையாலே துஷ்புக்குத்திகளுக்கும் ஸ்வாந்த்தைப் போதிப்பியாதிறே” என்று, திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். ஆதலால், கல்வி—கலைபரிவு இன்றியமையாத வேண்டற்பாலதாகும்.

இவைகளுக்குக் காரணமான—கலைபின் உண்மைப் பெருநுள் நெஞ்சிற்படுத்தற்குப் பெரியார் தொடர்பும் அருளு மிக வேண்டும். ‘தெருண்டமேலவர் சிறிபவர

சேரினும் அவர்தம் மருண்ட தன்மையை மாற்றி’ உய் விப்பேர் ஆண்டுரே. ஆதலால்,

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிகக்
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே அவரோடு
இணக்கி இருப்பதுவும் நன்மு.

நம் பழகோவிர்த்தாரும், நல்லார் கூட்டுறவு ஜீவன் முக்திவரையிடும் எய்துவதிலும் என்று, ‘சத்தசங்கத்வே என்ற ஸ்வேகாதத்தால் அருளிணர். செந்நாப் போதரும்,

“ அரிவயற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.”

என்று கூறுகின்றார். நல்லனை இயற்றுவாரோ நல்லரைச் சேர இயலும். நல்லாரைச் சேர்ந்தோரைத் தீயன அணுகா. மேலோர் எங்கிருந்தபோதிலும் ஒருவரையொருவர் வர்த்தித்தே ஒருருவர். அத்தகைக் கூட்டத்தைக் காணக் கண்கள் பெருந்தவங்க் கிடக்கவேண்டும். அந் நல்லார் கூட்டத்தைச் சேர்வதற்கும் காண்பதற்கும் திருவரங்கத் தமுதனார் “கூட்டும் விதி யென்று கடுக்கொகாலே” என்று எங்கினார். நம் கம்பநாட்டடியுக் கள் “குருகைப்பிரான் குணங்கூறு மன்பர் ஈட்டங்கடோறு மிருக்கப் பெற்றேன்” என்று மகிழ்ந்தார். இதுவே பேரின்பமாகும். இவ்வின்பம் அனுபவித்தவருள் ஒருவரென்று குறிப்பிட்ட கேற்ற கண்ணகனார்,

பொன்னுள் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமமு மணிவு
மிடைபடச் சேய வாயினுள் தொடையுணர்ந்
தருவிலை நன்கம மமைக்கும் காலை
பொருவழித் தோன்றியாங்கென்றுள் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் பாலரா குடவே.

என்று பாடியுள்ளார். ‘நல்லா ரிணக்கமுடம் நின் பூசை நேச முடமே வேண்டுமென்று அடியாரும் ஆண்டவனை வழித்துகின்றார்கள். பிறத்தல்முதற்கொண்டு துறக்கம் சரூக ஒழிவினப்பந்தருவதுதக்கோர் தொடர்பாம். தீயவாதனை நல்லோர் நட்பால் நலியப்படும்.

ஆண்டாள்

I. பிறப்பும் இளமையும்

[614-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இவ்வம்மையாருக்குச் சிற்றில் கட்டும் விளையாட்டு மாத் திரமணி * இன்னும் இவள் மனைதைக் கனிக்கச் செய்யும் எவ்வித விளையாட்டுக்கும் விஷ்ணுசித்தர் யாதொரு தடையும் செய்யவில்லை. ஆயினும் இவள் மணம் குழவிப்பருவத்திலிருந்து நல்வழியிலேயே

* காம மாயிர மேத்த நின்ற ராய ளுரை நேயுண்ணை மாயி தன்மக ளாகப் பெற்றுவல மக்கு வாழைத் விருமோ? காமன் யோநதநகால மேன்று பங்கித் தாந்ககடை பாரித் [தோம்

தீமை செய்யுமி ரீத ராவெக்கள் சிற்றில் வந்துகையேயேலை
2-வது திருமொழி 1.

சென்றது. கோதையார் பூம்பொழில் களிற் பூக்களைப் பறித்தும் † மாந்தோப்புக்களிற் சென்று மாந்தளிர்

† வெள்ளை விசக்கி டக்கையில
கொண்டலி மலனெ னன்குரு காட்டான்
உள்ளம்பு குந்தனை ளைவித்து
காளுமு யிர்பெய்து கூத்தாட்டு காணும்
கள்ளவிழி சேண்பகப் பூமலர்
கோதிக்க வித்திகை பாடும குயிலே
மெள்ளை எருத்துமி முற்றியி
முற்குதென் வேங்கட வன்வரக் கூவாய்.

1) கொய்தும் விளையாடுவார். அப்போது அவ்விடத்திற்கு காணப்படும் சூழில்கள் மயில்கள் & அன்னங்கள், மற்றுமுள்ள பறவைகள் வண்டுகள் இவற்றைக்கண்டு களிப்பார். இவர் தந்தையின் பூஞ்சேரலைப்பின்பாங்கர் ஓடும் 4 ஆற்றுகள் கோட்டத்தின் வெள்ளப்பெருக்கில் அடித்துக்கொண்டு போகும் பற்பல வஸ்துக்களின் அழகையும், பாசு & இலை முதலியன 11 காணும்புற களிற் சிக்குண்டு தியக்குவதையும் கண்டு விடப்பார். இவர் கண்டனையாலும் புகைப்பட பிம்பமன்ன இவர் மனதில் நின்றன. வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவர் திருப்பதிகங்களில் வெளிபாயினும், இவைபனைத்தும் இவர் மனதில் குமுற்தைப்படுவதற்கு இவற்றைய விடுத்துக் களிண் விளாவே பென்னவாம்.

நாச்சியாருக்கு நீலம் விளையாடுவது மிகவும் பிரியமெனக் காணப்படுகின்றது. குளிர்காலத்தினும்* குளிர்மென்றெண்ணை விடியுமுன் பொய்கைகளில் மடந்தைமார் நீராடச் செல்லும்போது, இச்சிறுமியும் தொடருமென்றே நாம் அனுமானிக்கத்தக்க சொற்றொடர்கள் இவர்பதிகங்களில் ஆங்காங்குக் காணப்படு

† சாரங்கம்வளையவலிக்கும் தடக்கைசு
தூள்பொருத்த முடையன்
நாங்ககளும் மில்லிக்குத் தொட்டிய
கச்சங்கம் ஈரணு வனுமரிதும்
நேங்கனி மாம்பொழில் சேக்களிர்
கோதுங்கி தறுமலே திருமலை
ஆங்குவி வரைதொல்லு கூகிற்றி
யாடில் வளைகான் செய்வனகாளை!
5-ம் திருமொழி, குறிப்பத்து 8.

§ னைப்பொழில் வாழ்தமிழ்க்கார் மயில்
கானோங்கு நவீனகாள்!
வம்பக எங்கனிகாள்! வண்ணப்
பூவைக துமலர்கள!
ஐம்பெரும் பாசுகாள்! அணி
மாலிருஞ் சேரலைநின்ற
எம்பெரு மாணுடைய சிறம்
உங்களுக் கொச்செய்வதே?
9-ம் திருமொழி (சிந்தூர்ச் செய்பொடி) 4.

¶ 9. வது திருமொழி 10-ம் பாசுரத்தை கோக்குக (இம் நேற்கோள் முன்னே காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.
§ பாசுதூர்ந்துக் கிடந்த பரிமகத்திப் பண்டொருகாள்
மாகடம்பில் நீர் வார மானியலாப் பன்றியாம்
தேசுடைய தேவர் திருவார்க்கச் செல்லுஞர்
பேசியிருப் பணகன் போர்க்கவும் போராவே.
11-ம் திருமொழி.

|| வாய்கல் வாய்கல் மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணற் படுத்தப் பரிதி வைத்துக்
காயின மாகனி நன்னுனைன் கைப்பறித்
தீவலஞ் செய்யக்க ளுக்கண்டேன் தோழிகாள்.
6-வது திருமொழி (வாரணமாயிரம்) 7.

* மான்கழித் தீங்கன் மதினொழித் தன்னுளால்
நீராடப் போதுயிர் போதுயிர்மே தேரிழையிர்
சீரம்கு மாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுபீரகன்
கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பஞ்சுமான்
சாராந்த கண்ணியசேகை யினஞ்சிரக்கம்
காரமேணிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முக்கத்தான்
நாராயணனை நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புழும்பு படித்தேலோ ரெம்பாவாய்,
திருப்பாவை 1.

கின்றன. அவ்வாறு நீர்விளையாடிக் குளிக்கத் தாமரைத் தடாசங்களிற் படியும்போது, † தாமரைத் தாள்கள் இவர் மெல்லிய பாதங்களிலிருந்தி வருத்தவும், இவர்களைக்கொட்டியதுபோல் வாதைப்பட்டதும் உண்டு. வீட்டுப் "புழுமைக்கடை" யினுள் கிணற்றில் செங்கழுநீர், † ஆம்பலம் முதலியன பூத்திருப்பவனவற்றையும் இவர் நின்று பார்க் ஆஞ்சார்.

சிறுபோதில் விளையாட்டிலிருந்து அவ்வந்தால் நாச்சியார் உணவுகொள்ளச் செல்வதற்கும் உடன்படுவதில்லை பென்னவாம். இவருக்குச் செவிலி முதலானோர் அடிசிலை பூட்டுகியிந்தம் * காசுகொடுத்ததை நினைத்தார் போல் இவர் பதிகங்களிற் கண்ணனை அமுதசெய்ய வழைக்கின்றார். இவர் வீட்டில் உண்ணாமலாம் ஆனி ரைப்பின், எனமுத்துக்கொண்டு அருகிலுள்ள காசு கத்திலும் † இவருக்கு அடிசில் ஊட்டும் வழக்கம் இவர் செவிலி முதலானோருக்கு உண்டென்று அனுமானிக்கத்தக்க பதிகங்கள் உள். அவ்வாறு வேளிற் காலத்திற் சென்று † வெப்பத்தால் வருந்தியதும் உண்டு. ஆயினும் செல்வப் பிள்ளைகள் போல் இக்

† தடத்தவழி தாமரைப் பொய்கைத்
தாள்களும் காங்கக் கதுவ
வீடத்தேனை றிந்தாலே போல
வேதனை யாற்றவடி பட்டோம்
குடக்கையெ றுத்தேற விடும்
கூத்தாட வல்லவெல் கோவே
படிற்றையெல் லாம்தவிர் த்தெங்கள்
பட்டைப ணித்தரு ளாவே.
3-வது திருமொழி (கோழியழைப்பதன்) 6.

‡ உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாழியுள்
செங்கழி நீர் வாய்தெழித்து ஆம்பல்வாங்க்கும்பின்காண்
செங்கல் பொடிக்கலை வெண்பல் தலத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிருவான் போதத்தார்
எங்கோ முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
கங்காய்! எழுந்திராய்! நானுதாய்! காலையாய்!
சங்கொடு சக்கரம் எங்கும் தடக்கையாள்
பங்கயக் கண்ணனைப் பாடலோ ரெம்பாவாய்!
திருப்பாவை 20.

* இன்றுவர் தித்தனையு மமுதசெய்தி டப்பெறில் காள்
ஒன்றுதா றுபிரமாக் கோடுத்தும் பின்னு மாளுஞ்செய்வாள்
தென்றல் மணக்கமழும் திருமா லிருஞ்சேரலை தன்னுள்
நின்றபி ராண்டியேன் மணத்தே வந்து சேர்ப்படவே.

9-வது திருமொழி (சிந்தூர்ச் செய்பொடி) 7.
† கறவைகள் பின்சேன்று காணுஞ் சேரிந்துள்ளோம்
அறிவொன்று மில்லாத வாய்குறத் துன்றனைப்
பிறவி பெறுத்தனை புன்னியம் யாருடையோம்
குறவொன்று மில்லாக் கோவிதா ளுன்றன்கூ
றறவேல் சமக்கிற் கொழிக்க வொழியாது
அபியாத பின்னைசனோ மன்பிறை ளுன்றனைச்
சிறுபோ தழைத்தவையும் சீறியரு ளாதே
இறைவா நீ தராய் பறைமேலோ ரெம்பாவாய்,
திருப்பாவை 28.

‡ முப்பத்து ழுவ ராயர்க்கு முன்சென்று
கப்பர் தவிர்க்கும் கலியே துயிலெழும்
செப்ப முடையாய் திறவுடையாய் செற்றுக்து
செப்பந் தொடுத்தும் விமலா! துயிலெழாய்!
செப்பன்னை மென்றோ செவ்வாய்ச் சிறுமருக்குக்
கப்பின்னை நங்கம்! திருவாய்! துயிலெழாய்
உச்சமும் தட்டொளியுத் தந்துள் மண்ணை
இப்போதே யெம்மை நீராட்டிலோ ரெம்பாவாய்
திருப்பாவை 20.

காலத்தில் செவிவி இவரைத் திட்டப்படுத்துவதில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுமேயினின்று சிக்கம் * சிவந்த கண்களுடன் மயிர்சிலிர்ந்துக்கொண்டு பல்லைக்காட்டிக்கொண்டுவருமென்று பயப்படுத்தித் தன்வசப்படுத்திய அடையாளம் திருப்பாவையில் வெளிப்படையாய் விளங்குகின்றது. இத்தகைய பேரறிவின் வித்தாகிய இக்குழந்தையை வசப்படுத்தி எவ்வழிச் செலுத்துவதும் சாமான்யமன்று. இவர் இளம்பருவம் கண்ணன் குழுவீழ் பருவத்திற்குச் சமான்மானதாய், அவர் அசோதைப்பிராட்டியாரை யாட்டிவைத்ததுபோல், காச்சியாரும் தன் னில்லத்துள்ள பெரியோர்களைத் தம் திருவிளையாடல்களால் திகைப்பித்தார் †.

8. ஆண்டாளர் இளமையிற் கற்பு கல்வி

பெரியாழ்வார் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் சிறந்த புலவரென்பதற்குத் தக்கவராய் அவர் திருக்குமாரத்தியும் இருமொழியிலும் † தேர்ச்சியடையத் தக்க ஏதுக்களைப்பூதுவையர்கோள் செவ்வனே யமைத்தார். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரென்னும் திருப்பதி பேரறிவாளர் நிறைந்த ஊரான முன்னரே கண்டோம். அத்தலத்திலுள்ள உருவிளும் ஒழுக்கத்திலும், மற்றுக் கல்வியிலுஞ் சிறந்த மறையோர்களால் * இவ்வம்மையாரருக்குக் கல்வியும் ஓவியம் முழுவதும் கலைகளும் கற்பித்த இவர் தந்தையின் கஷ்டம் முற்றும் நற்பயன் தந்தது. இக்குழந்தை ய்க அரம்பித்தசகாலத்தில் நமது குழந்தைகளைப்போல இவரும் தன் கல்விரலத்தைச்

சுவரின்மீது † பதிவைப்பது இவருடைய வழக்கமாயிருந்த தென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை. நான்குசூரார் கலைஞரான பெருகலாயிற்று. வெண்மணலால் தெருவைச் சீர்த்திரிப்பதும், உருவக்கள் எழுதுவதும் அவ்வாறு எழுதும் உருவக்கள்மேல் பூக்களை † ஒழுங்காய் வைத்துப் பிம்பக்களைக் காட்டுவதும் இவர் கல்வியிலமைந்த கலைஞரானத் திருவிளையாடலாயின.

இவ்வருமைப்புதல்வி கல்விக்கும்போதுபசியையுமடக்கிப்பின்னர்ப் போவெனச் சொன்னபின் பசிரீக்க அடிசிலுண்டிருந்து களிப்பார். செல்வத்தில யாதொரு குறைவுமற்ற விஷ்ணுசித்தர் மகளுக்கும்பசிராயநியும் சந்தர்ப்பம் தோல்வியே. நான் பசிக்கு வேர்த்து வயிற்சைந்த பிறகு உண்டது இவர்பிரத்தியட்ச அனுபவவுணர்ச்சியென்றே நாம் அனுமானிக்கலாம்.

நாச்சியாரருக்கு ஓவியம் சிற்பம் முழுவதும் கலைகளின் பயிற்சியும் செவ்வனே இருந்ததென அவர் பாசரக்கள் காட்டுகின்றன. சிலகளை 'வார்ப்படம்' சொப்தல் என்று உலகவழக்கிற் கூறும் † ஒருவகைச் சிற்பத்தில் கோதைநாயகியார் மிகவும் ஈடுபட்டதாய்க் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் வீக்கிரஹம் ஊற்றும் தொழிலில் தேர்ந்தவ ரெவ்வாறு பகவ்விரோ † அத்தகைய கலைஞரானம் விளக்கச் சொற்றொடர்கள் கோதையார் பதி

† சுவரில் புராண! நீன் பேரொழித்
சுறவாற் கொடிகளும் தூங்குகளும்
கவரிப்ப லைக்களும் கருப்புவில்லும்
காட்டித்தச் தேன்கண்டை காமதேவா! னெ. 4.
‡ மத்தகன் னறுமலர் முருக்கமலர்
கொண்டெழுப் போதுமுன் னடிவணங்கித்
தத்துவ மலியென்று நெஞ்செரிந்து
வாசகத் தமிழ்துன்னெ வைத்திடாமே
கோத்தலர் பூங்கனை தொடுத்தக்கொண்டு
கோவீந்த நென்பதோர் பேரொழித்
வித்தகன் வேங்கட வானனெனும்
விளக்கினிற் புகவெண்ணை விதிக்கற்றியே.

னெ - 3.

* மாரியலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடத்துறற்கும்
கீரிய சிக்கம் அறிவுற்றத்தீ நீவிழ்த்து
வேர்மயிர் போங்க எப்பாறும் போந்துதறி
ழரி நீயரித்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணாவுள்
கோயில்நின் றும்மிக்கனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரியசின் காசனத்திருந்து யாவ்வந்த
காரியம் ஆராய்க் தருளேலோ ரொப்பாவாய்,
திருப்பாவை 23.

† முல்லைப் பிராட்டி நீ உன்
முறுவல்கள் கொண்டேம்பை
அல்லல் வீணவியேல் ஆழி
நங்காய் உன்னடைக்கலம்
கொல்லை யரக்கியை முக்கரிச்
திட்ட குமரனார்
சொல்லும் பொய்யானால் ஈரானும்
பிந்ததமை பொய்யன்றே.

10-வது திருமொழி (கார்க்கோடல் பூக்காள்) 4

‡ பழந் நான்மறை யின்பொரு நாற்பமத
மொழுகு வாரண முப்பவ ளித்தவெம்
அழக னூணரி யாய்ச்சியர் சிந்தையுள்
குழக னூர்வரில் கூடிடு கூடலே.

4-வது திருமொழி (தென்னியார் பவர்) 10.

* உருவுடை யாரினை யார்கணல்லார்
ஒத்தவால் லாரீகனைக் கொண்டு வைகல்
தெருவிடை யெதிர்கொண்டு பட்டு னாகாள்
திருத்தவே கோந்தின்பேன் காம தேவா!
கருவுடை முகிவ்வண்ணன் காயா வண்ணன்
கருவினை போல் வண்ணன் கமல வண்ணன்
திருவுடை முகத்தினில் திருக்கண்களால்
திருத்தவே கோக்கெனக் கருன்கண்டாய்.

1 - ம் திருமொழி (தைப்பொரு திக்கன்) 6.

* காத்தன்மு சிலுக்க ருவினையும்
காயாம லருக்க மலப்பூவும்
சுந்திரு கின்றன வெண்ணைவந்திட்
டிருகுசே சன்பக்கல் போசேசென்று
வேந்திப்ப சிந்துவ யிறசைந்து
வேண்டடி சிலுண்ணும் போதிதென்று
பார்த்திருத் துநெடு கோக்கம் கொள்ளும்
பத்துவி லோசனைத் துத்திடுமின்.

12-வது திருமொழி - (முற்றிருத்தீர்) 8,
† மழையே! மழையே! மன்னமுழ் பூச்சுயின் நாயரிந்து
மெழுகு நிறுந்போல லுந்நுநல் வேங்கடத்துள் நீன்ற
அழகப் பிரானார் நம்மையென் னெஞ்சுத் தக்கடடத்
தமுயிளின் நெண்ணைத் தைத்துக்கொண் றேற்றவும்
[வல்லையே!]

10-வது திருமொழி (கார்க்கோடல்) 8.

‡ தரும மறியாக் குறம்பினைத்
தண்ணைச் சாரங்க மதுவேபோல்
புருவ டெட்ட மழகியபொ
ருத்த மலியைக் கண்டரே?
உருவு கரிநாய் முகம்சேயுந்நாய்
உதயம் பருப்ப தத்தின்மேல்
விரியும் கதிரே போல்வானை
விரந்தா வணத்தே கண்டேனே.
14-வது திருமொழி (பட்டியேய்த்து) 6.

கங்களிற் பொலிந்து தோன்றும். ஓவியக்கலைமீயில் மலர்மேல் தொங்கும் வண்டியுணக்கோபம். * சோலையும் புறவில் முல்லைக்கொடியுகள் தவளநகை † காட்டுவதுபோல் பூத்து விளங்குவதையும் எவ்வாறு எழுதுவோர் கவனிப்பாரோ, அவ்வாறே நாச்சியாரும் பாடுகின்றார். கோங்கலர்மேல் † கொன்றைகள் மாலையிட்டதுபோல் விளங்கும் காட்சி வியக்கத்தக்க தன்றோ? எங்கும் † இந்நிரகோபங்கள் பாவிக்கின்றோமாயின், வசந்தகாலத் † திரையில் நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் மோகமற்ற வானத்தில் முல்லை நிலத்தைப் படமெழுதியதுபோல்

* துண்கம லர்ப்பொழிலும் திருமாலிருஞ் சோலை நின்ற செங்கண் கருநிலின் நிந்தரநுப் போல் மலர்மேல் தொங்கிய வண்டியுணக்கார்! தொகுபூஞ் சுவைகாள் சுவையிற் தங்குசெந் தாபரைகாள் எனக்கோசனை சாற்றுகின்றேன்.

9-வது திருமொழி (சிந்தார்ப்பொடி) 5.
† போர்க்களி மடபாரும் விருஞ்சோலையும் பூம்புறவில் தார்க்கொடி முல்லைகளும் தவளநகை காட்டுகின்ற கார்க்கொண்டி டாக்கல்நின்ற கழறிச்சிர்க் கந்தரீயேன் ஆர்க்கிட கோதேயி! அவன் தாட்செய்த பூசலையே! 6டி. 2.

‡ கோக்கல ரும்பொழில்மா விருஞ்சோலையில் கொன்றைகள்மேல் தாங்குபொன் மாலைகளோடு டூயிநின்ற தங்குகின்றேன் பூக்கொள் திருமுக்கத்து மடுத்திய சங்கொலியும் சார்க்கலில் காணெலியும் தலைப்பெய்தெடுத் ஞான்றகொலோ? 6டி. 9.

§ சிந்தார்ப் செம்பொடிபோல் திருமாலிருஞ் சோலையெங்கும் இந்நீர் கோபங்களே எழுதுதம்பார் திட்டனவால் மந்தரம் காட்டியன்ற மதார்க்கொழுஞ் சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளுடையான் சமுடையிலின் றய்துங்கொலோ 6டி. 1.

¶ பொருத்தமுடையகம்பியைப்பும்பிப்போ ளுள்ளுக்கரியானைக் கருத்தைப் பிழைத்து நின்றவக் கருமாமுடிலைக் கண்டோ? 6டி. 1.

விளங்குதல் நமது இந்நியக் காட்சியன்றோ? இவற்றின் அழகு மாத்திரமன்ற * நீர்க்காலத்தில் எருக்கினைகள் பழுத்துக் கொட்டுவதும், † கார் காலத்தில் சந்திரன் விளங்குதலும் அதனைச்சுற்றி மேகங்கள் ஓடுவதையும் † நெடுநெக்கம் கோதையார் கொள்வர். இத்தகைய பார்வையே ஓவியக்கலைமீயின் தோச்சியடைந்ததற்கு அறிவுரியாம். இந்நெடுநெக்கம் இன்றால், வெள்ளிமுனைக்க வியாபு முறங்குவதை யறிவார். §

அருந்தித் தாராக் கணிகனா லார்ப்பெருந வானம்போல் விருத்தம் பெரிதாய் வருவானே விருத்த வளத்தே. கண்டேமே

14-வது திருமொழி (பட்டியெய்து) 7.
* கர்க்காலத் தெருகின்ற கர்முனில்காள் வேகெடுத்துப் போர்க்காலத் தெழுந்தருளிப் பொருதவஞர் பேர்சொல்லி நீர்கலத் நெருக்கியும் பழுவிலைபோல் வீழ்வேனை வர்க்காலத் தொருநாள் தம் வாசகந்த் தருவாரே?

8-வது திருமொழி - (விண்ணல் மோலாப்பு) 8.
† தவ்வரையின் மீதே சந்தக்கால சந்திரன் இடைபுறா வில்வந்தெழுந்தாற்போ லேயும் வடமதுரை யார்மன்னன் வாசுதே வண்கையில் குடியேறி வீழ்நிருத்தாய் கோலப்பெ ருஞ்சங்கே!

7-வது திருமொழி (சுழூரம் காழமே) 3.
‡ அணங்கவெண்ணெய்ப் பரிவுசெய்த ஆயர்பாடி கலந்தண்ணம் குணங்குறாறித் குட்டேற்றை கோவாத்தனைக் கண்டோ? கணிக் கோடு மீன்மேகம் கலந்தாற் போல வளமாவை மிணுக்க சிந்து விளையாட விருத்தாவளைத்தே கண்டேமே! 2.

14-வது திருமொழி (பட்டியெய்து) 2.
§ புள்ளினவாய் னெட்டானைப் பொல்லா வரக்களைக் கிள்ளிக் கண்டானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப் பினைக் கெல்லாரும் பாலைக் களப்புக்கார் வெள்ளி யெழுந்து வியாபு முறுங்கின்று புள்ளும் சிவப்பினகாள் போதிக் கண்ணினும்! பன்னக் குளிரக் குடைத்து நீ ராடாதே பள்ளிக் கெட்டியோ? பாவாய் நீ கண்ணாள் கள்ளம் தவிர்ந்து கலத்தேலோ ரொப்பாவாய்! திருப்பாவை 13.

யாப்பிலக்கணம்

செய்யுள்—வெண்பா

[615-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வெண்பாவிற்றிய பொது லைக்கணமெல்லாம் பெற்று இரண்டடியால் வருவதைக் குறள்வெண்பா வென்றும், மூன்றடியால் வருவதைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்றும் அழைப்பதற்கேற்ப நான்கடியுள்ள வருவதை அளவியல்வெண்பா என்று அழைக்கலா மாபிடினும், இலக்கணநூல்கள் அப்பெயரிட்டழைப்ப தில்லை.

நாளைச்சீர்கள் நான்கும், மூவளைச்சீர்களில் வெண்சீர் எனப்படும் காரீற்றுச் சீர்கள் நான்கும் வரப்பெற்று, வெண்டளை பிறழாமல், செப்பலோசை யுடைய தாய், முதல் மூன்றடி நான்குசீர்களுடைய அளவடி களாகவும் மற்றைய நான்காவது அடி மூன்று சீர்களுடைய சிந்தியுடாகவும், ஆக நான்கடிக்களால் நடந்து, நான் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் இவ்வாய்ப்பாடுகளின் ஒன்றிறல் முடிகின்ற வெண்பாக்கள், நேரிசை வெண்பா வென்றும் இன்னிசை வெண்பா வென்றும் இருவகைப்படும். இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, என மூன்றடிக்களால்வரும் வெண்பாவைக் குறிப்பதுபோல், நான்கடிக்களால் வருவனவற்றை அளவியல் இன்னிசை வெண்பாவென்றும், அளவியல் நேரிசை வெண்பா வென்றும் அழைக்கவேண்டா. இன்னிசை வெண்பா நேரிசை வெண்பா, என்றால், நான்கடிக்களையுடைய வெண்பா என்பது பெறப்படும்.

வெண்பாக்களுக் கெல்லாம் உரிய செப்பலோசை, இளவிய மென்மையுடையதாயின் இன்னிசை எனவும், இறுதிய வன்மையுடையதாயின் நேரிசை எனவும் அழைக்கப்படுமென்பதை முன்னரே கூறியிருக்கின்றோம். இவ்வண்ணம் இன்னிசைக்குள் நேரிசைக்கும் இடமாக வல்ல நாலடி வெண்பாக்களின் இலக்கணம், பெரும்பாலும் சிந்தியல் வெண்பாக்களுக்கு

இளவிய மென்மையுடையதாயின் இன்னிசை எனவும், இறுதிய வன்மையுடையதாயின் நேரிசை எனவும் அழைக்கப்படுமென்பதை முன்னரே கூறியிருக்கின்றோம். இவ்வண்ணம் இன்னிசைக்குள் நேரிசைக்கும் இடமாக வல்ல நாலடி வெண்பாக்களின் இலக்கணம், பெரும்பாலும் சிந்தியல் வெண்பாக்களுக்கு

குரைத்த இலக்கணத்தை ஒத்திருக்குமெனக் கொள்ளலாம்.

நேரிசை வெண்பா

இரண்டாமடியின் சுற்றில்மாத்நிரம் தனிச்சொல் பெற்று ஒருசிகர்ப்பத்தாலேனும் இருசிகர்ப்பத்தாலேனும் வாலடிகளால் வரும் வெண்பா நேரிசை வெண்பாவாகும்.

ஒரு சிகர்ப்பமாவது, நான்கடிகளும் ஒரே வகையான எதுகை பெற்றிருப்பது; இருசிகர்ப்பமாவது, முதலிரண்டடிகள் ஒருவகை எதுகையும் பின்னிரண்டடிகள் மற்றொருவகை எதுகையும் பெற்றிருப்பது. தனிச்சொல் என்பது, அவ்வடியின் முதற்சீரோடு ஒருஉ எதுகையாயமைந்து பொருளாம் சிற்றுயிரிந்து, ஒலியால் சிற்று விட்டடிசைக்கும் சுற்றுச்சீர் என்பதை முன்னரே கூறியிருக்கின்றோம்; இரண்டாமடி தனிச்சொல் பெற்றனும், ஒன்று அல்லது இரண்டு சிகர்ப்பமாயல்லாமல் பலசிகர்ப்பமாய்வரும் வெண்பா நேரிசையாகாது. அது இன்னிசையாய் விடும்.

அக்கண் விசம்பி என்கனிலாப் பாரிக்குந் திக்களுந் சான்றோரு மொப்பர்சம்—நிங்கண் மறுவாற்றுந் சான்றோல் தாற்றுந் தெருமந்து தேய்வ ரொருமா சநின்.

இது, இரண்டாமடி தனிச்சொல்பெற்று முதலிரண்டடியும் ஒருவகை எதுகையால் ஒரு சிகர்ப்பமாகினும், மற்ற இரண்டடிகளுக்கும் எதுகையின்றி வெவ்வேறு சிகர்ப்பமாகிப், பல சிகர்ப்பமுடையதாகலால் நேரிசை வெண்பா என்று—இன்னிசை வெண்பா.

நளவெண்பாச் செய்யுள்களெல்லாம் நேரிசைவெண்பாக்கள். அவையனைத்தும் இருசிகர்ப்பத்தால் வருவனவென்றே சொல்லலாம். எனினும்,

மன்னன் விடுத்த வடிவீற் றிகழ்கின்ற
அன்னம்போய்க் கன்னி யருகணைய-நன்னுதலும்
தன்னாடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேரீந் தாங்கதனை
என்னாடல் சொல்லென்ற லீங்கு

என்பதுபோல் நான்கடிகளும் ஒருவகை எதுகையால் ஒரு சிகர்ப்பமாகி இரண்டாமடியின் சுற்றில் தனிச்சொல்பெற்ற நேரிசைவெண்பாக்கள் நளவெண்பாறுலில் ஒன்றிரண்டு இருந்தனும் கூடும்.

மல்லன் மறுகின் மடநா குடனாகச்
செல்லு முழிடைபோற் செம்மாந்து-மெல்லியனரால்
மென்மாலை பெற்றதோ ளோடும் புறப்பட்டான்
நன்மாலை வேலா னனன்.

என்னுமிது இருசிகர்ப்பத்தான் வந்த நேரிசைவெண்பா. ஒரு சிகர்ப்பத்தால் வருவதைக் காட்டிலும் நேரிசை வெண்பாக்கள் இருசிகர்ப்பத்தால் வருவதே சிறப்புடைய தென்பர். மூதகார, நல்வழி நன்னெறிச்செய்யுள்கள் இருசிகர்ப்பத்தால் வந்த நேரிசை வெண்பாக்கள்.

இனி, ஒரு சிகர்ப்பத்தாலும் இருசிகர்ப்பத்தாலும் வரக்கூடிய நேரிசைவெண்பாக்கள், இருகுறள் நேரிசைவெண்பா என்றும் ஆசிரிடை நேரிசைவெண்பா வென்றும் இருவகைப்படும்.

இரண்டாமடி சுற்றிலுள்ள தனிச்சொல்லை நீக்கி நோக்குங்கால், முதலிரண்டடி ஒரு குறள்வெண்பாவாக அமையுமாயின், அந்நேரிசை வெண்பா இணைக்

குற நேரிசைவெண்பா வாகும். பின்இரண்டடி எப்பொழுதும் குறள்வெண்பாவின இயல்பேயாயாமென்றிருக்குமாதலின் அதனைக் கூறவேண்டியதில்லை. எனவே, தனிச்சொல்லை நீக்கி நோக்க, முதலிரண்டடி ஒரு குறள்வெண்பாவாகவும் மற்ற இரண்டடி ஒரு குறள்வெண்பாவாகவும் அமையுமாயும், இது இருகுற நேரிசைவெண்பா என அழைக்கப்படுகின்றது.

கலைமதியி னொளிபுக் கவிச்சவையுக் கஞ்ச
மலரமுழு மின்மணமுக் கொண்டு—சிலைமாரன்
கைம்மலரா லன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான்
மொய்மலர்ப்புட்குக் கோதை வரும்.

என்னுமிதனில், 'சிலைமாரன்' என்னும் தனிச்சொல்லை நீக்கிவிட்டால்,

கலைமதியி னொளிபுக் கவிச்சவையுக் கஞ்ச
மலரமுழு மின்மணமுக் கொண்டு

என முதலிரண்டடிகள் ஒரு குறள்வெண்பா வாகின்றன. இதனில், இரண்டாமடி மூன்று சீர்களுடைய தாவதுடன், சுற்றுச் சீராகிய 'கொண்டு' என்பது உகரத்தை சுற்றிலுடைய சாசைச்சீரும் (நேர்ப்பாசை என்னும் பெயரும் இதற்குண்டு) ஆவதால், குறள்வெண்பாவிற்றுகரிய இலக்கணமெல்லாம் வாய்ந்திருக்கின்றது. அவ்வாறே மற்ற இரண்டடிகளுந் சேர்ந்து ஒரு குறள்வெண்பாவாகும். இப்பாட்டுத் தனிச்சொல் பெற்று இரண்டு சிகர்ப்பத்தால் வந்திருப்பதால், இது இய் சிகர்ப்பத்தால் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பா எனப்படும். இப்படியே,

நெடுங்கால மோடினு லீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கு—மடுங்காலை
லீர்கொண்ட வெயம்போற் றுனே தணியுடே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

என்னும் இச் செய்யுளினும்,

நெடுங்கால மோடினு லீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கு

மெனத் தனிச்சொல் தவிர்த்து முதலிரண்டடிகள் சேர்ந்து, திரையசையை சுற்றிலுடைய ஒரு குறள் வெண்பாவாதல் காண்க. இதுவும் இருசிகர்ப்பத்தால் வந்த இருகுறநேரிசை வெண்பா.

அரிய வரைகிண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவிரிக் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைகிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவிரிக் கொண்டு

இது, ஒரு சிகர்ப்பத்தால் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பாவாதல் காண்க.

குறிப்பு:—இரண்டாமடியின் மூன்றஞ்சீர் உகரத்தை சுற்றிலுடைய சாசைச்சீராய் நிற்கும் நேரிசை வெண்பாக்களெல்லாம் இருகுறள் நேரிசைவெண்பாவாகுமெனக் கொள்க. (வெண்பாவின நடுவாதலால் அங்கு ஓராசைச்சீர் நிறைவியலாதென்பது வெளிப்படை). இவ்வாறின்மீ, இரண்டாமடியின் மூன்றஞ்சீர்வேறெதுவாயினும் அந்நேரிசை வெண்பா. ஆசிரிடை நேரிசை வெண்பாவாகும்.

ஆசு, என்பது வெள்ளி பொன் ஆணைய உலோகக் களைப் பற்றவைக்கும் பொடி.

மன்றப் குழுவா ருயிரிமேன் மதன்கடவுள் தென்றற் கரிதடுக்குர் தின்சீனைபு-மன்றவரைக் கங்குற் கடவுற் கரைபேற்று நீள்புணையாம் . பொங்குடீர் நாடன் புயம்.

இதனில், 'மன்றவரைக்' என்ற தனிச்சொல்லில் கீக் கினால், முதலிரண்டு அடிகளுள் சேர்ந்த ஒரு குறள் வெண்பா ஆதல் இயலாது. ஏனெனில் 'தின்கீணைய' என்னும் அம் மூன்றஞ்சீர் வெண்பாவின்றிற் பல் வரக் கூடிய வாய்பாடுகளில் ஒன்றன்று. எனவே, மன்றப் குழுவா ருயிரிமேன் மதன்கடவுள் தென்றற் கரிதடுக்குர் தின்

என்பதோடு நிற்குமாறின் குறள்வெண்பா ஆகக் கூடும். மற்று, இப்படி நின்றாலோ பொருள் புவாத துடன், தனிச்சொல்லோடு வெண்டனையும் ஆசாமற் கெடும். ஆதலின், பொருளாலும் தீனையாலும் தனிச் சொல்லோடு முதற் குறள்வெண்பாவைப் பிணைப்ப தற்கு, கீணைய, என இரண்டு அசைகள் வந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டு அசைகளுந்தான் ஆசைகள். இவ்வண்ணம், ஆசை இடைவைக்கப்பெற்றிருப்பதால், இவ்வெண்பா ஆசைடை நேரிசைவெண்பா என அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆர்த்த வறிவின் ராண்டினைய ராயினும் காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குபு—முத்தொறாஉற் தீத்தொழிலே கன்றித் தெரிநகற் தெருவைபோற் போத்தநூர் புல்லறிவினோர்.

இதனில், யடக்குபு, என்பதிலுள்ள பகரம் மாத்திரம் ஆசை வந்திருக்கின்றது. அப்பகரமும் தனிச்சொல்லும் இல்லையாதலால்,

ஆர்த்த வறிவின் ராண்டினைய ராயினும் காத்தோம்பித் தம்மை யடக்கு

என்பதாவையில் ஒரு குறள்வெண்பா அமையும்; அக் குறள்வெண்பாவை, பின்வரும் முத்தொறாஉற், என்னும் தனிச்சொல்லோடு வெண்டனையாகும் அடி சேர்ப்பது ப என்னும் எழுத்து. இது ஆசை. இது அசையன்றி; அடக்குபு, என்னுஞ்சீர் அடக்குபு, என இரண்டசைகளை யுடையது. எனவே பகரம் மாத்திரம் இங்கு ஓர் அசையாய் கிற்கவில்லை. அடக்கு, என நின்றால் வெண்பாயிற்றிற்கு இயன்றதாகிவிடும். ஆதலால் ஆசைவந்தது இங்கு, பகரம் ஆகிய அல்வொரு எழுத்தே.

கருங்குழில் கையற மாமயி லால்ப் பெருக்கவி வாண முரறுப்—பெருந்தோள் செயலே யினந்தளி ரன்னினி மேனிப் பசலை பழங்கண் கொள

என்னுமிதனில், 'முரறுப்' என்னுஞ்சீரினும், நும் என்னும் ஓர் அசைமட்டுமே ஆசை வந்திருப்பது காண்க. ஆதலின், ஓர் அசையேனும், இரண்டு அசைகளேனும், அல்லது ஒரு எழுத்து மட்டுமேனும் ஆசை இடைபே வருதல் கூறும். இப்படி ஆசைடை பெற்று வருகின்ற நேரிசை வெண்பாக்கள், ஒரு விசிற்பத்தாலேனும் இரு விசிற்பத்தாலேனும் வரலாம். இச்செய்யுள் இரு விசிற்பத்தால் வந்தது. (யகர சகரங்கள் எதுகையாகக் கூறும்.)

வணங்கு சிறுமருங்குற் போரமர்க்கண் மாதர்க்கணங்கு புரிவ தறமாற்—பின்னங்கி நினங்காறு முத்தலைவே னீள்சடையெக் கோமார் கினங்காறு போது மிரவ.

இது ஒரு விசிற்பத்து ஓராசைடை நேரிசை வெண்பா. மாற் என்னும் ஓர் நேரிசை இங்கு ஆசாயிற்று.

இன்னிசை வெண்பை

வெண்பாவிற்றிய பொது இலக்கணங்களைப்புடையதாய், இரண்டாமடியின் நற்றில்மாத்திரம் தனிச்சொல்

பெற்று, ஒருவிசிற்பமாயேனும் இருவிசிற்பமாயேனும் காண்கு அடிகளால்வரும் செய்யுள் நேரிசை வெண்பா ஆகும். இத்தற்குமாறாக நால்படிகளில் வரக்கூடிய வெண்பாக்களெல்லாம் இன்னிசை வெண்பாக்கள் எனக் கொள்க. ஆதலின்,

1. தனிச்சொல் இன்றி ஒருவிசிற்பத்தாலேனும் இரு விசிற்பத்தாலேனும் பலவிசிற்பத்தாலேனும் வருவனவும்,
 2. இரண்டாமடியில் தனிச்சொல் பெரினும், பலவிசிற்பத்தால் வருவனவும்,
 3. எவ்விசிற்பமாயினும், இரண்டாமடியிலன்றி மற்ற அடிகளில் தனிச்சொல் பெறுவனவும்,
 4. எவ்விசிற்பமாயினும் ஒவ்வொருமடியிலும் ஒருஉ-எதுகை அசைத்து வருவனவும்
- ஆகிய வெண்பாக்கள் இன்னிசை வெண்பாக்கள்.

1. இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றால் தம்மை யினக்குமாற் ருமுளாராக் கேடின்குறல் எம்மை யுலகத்தும் யாக்காணெனக் கல்விபோன் மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

இது தனிச்சொல் யாதுயின்றி ஒருவிசிற்பத்தால் வந்த இன்னிசைவெண்பா.

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர் மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நகசை இவாழ்நர் வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்போ தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

இது, முதல் மூன்றடிக்கும் ஓர்விசிற்பமாயும், நான்காமடி ஓர்விசிற்பமாயும் இருவிசிற்பமாய்த் தனிச்சொல் இன்றி வந்த இன்னிசைவெண்பா.

இவ்வுலகத் தின்முமுவர்த் தெஞ்ஞான்றும் பூமனவவுலகத் தின்ப மதுவே யிருப்புற்றார் [கள்கோ முந்நீர் வளாக முழுதுறினும் வாய்க்கொள்ளார் உயர்நீர் வல்லா வரை

இது, தனிச்சொல் இன்றி; முதல் இரண்டடி ஒரு விசிற்பமாயும் பின்னிரண்டடி மறுவிசிற்பமாயும், இருவிசிற்பத்தால் வந்த இன்னிசைவெண்பா. மன்னுயிரே வான்கிரம மாதவணன் நெறன்முறாத்தல் பொய்சொலைகள் ஞாண்டல் பொருள்வெளவ லீய் பின்றே சிறிய ரிடத்தன லீய்வுழிக் [வணீத்து கடைக்காடென்ன செய்வார் கவர்.

இது, தனிச்சொல் இன்றிப் பலவிசிற்பங்களால் வந்த இன்னிசைவெண்பா.

2. உறுபுன நந்துல கூட்டி யறுமிடத்துக் கல்லூற் றழிபூறு மாறேபோற்—செல்வம் பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலெந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க் செய்பார் செய்பார் வலைவ. [காற்றிச்

இது, இரண்டாமடியில் தனிச்சொல் பெற்றிருப்பினும் பலவிசிற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

3. காந்தன் மகனிர் கலஞ்சக் கலஞ்சுண்டு பேதுற்றார் நெஞ்சம் பிழைத்தகண்முற் கண் [நெஞ்சம்

போதம் படரும் புலியூரே—தாதுண்டு வண்டுறங்கு நீள்சையாயன் வைப்பு.

இது, மூன்றாமடியில் தனிச்சொல் பெற்று இரு விசிற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

4. காம ருயிர்செருக்குக் கண்ணென்றே-காமருசீர் மாதர் கலனழிக்குக் கண்ணென்றே—மாத்தருக் கின்னா விசுவொழிக்குக் கண்ணென்றே—யிர்க் தன்னே சிலாதான் மனக்கு. [நிலத்தில்

இது, அடிதோறும் ஒருஉ-எதுகையாய்த் தனிச்சொல் பெற்றுப் பலவிசிற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

மரணதசாத்திரம்

[PSYCHOLOGY]

[616-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(புலன்கள் - Perception)

உணர்வு

ஒரு மாம்பழத்தைக் காண்கின்றேன். மஞ்சள் நிற ஒளி என் கண்ணைத் தாக்குகின்றது. கண்ணாம்பு கிளர்ச்சியுறுகின்றது. முன்மூளையில் உள்ள கட்டிலு எல்லையிலே போய் இந்தக் கண்ணாம்பின் கிளர்ச்சி முடிபுகின்றது. அப்போது அப்பழம் புலனாகின்றது. ஆனால், அந்தநிலையில் அந்த மரம்பழம் என்று நான் உணரவில்லை. மஞ்சட் பிறம்பாகவே அது விளங்குகிறது. கட்டிலு எல்லையிலிருந்து அக்கிளர்ச்சியானது பரவிச்சென்று, அவ்வெல்லையைச்சுற்றியுள்ள இணைப்பு எல்லைகளே அடைகின்றது. அப்போதுதான் அம்மஞ்சட் பிறம்பு மாம்பழத்தைக் குறிக்கின்றதென உணர்கின்றேன். இவ்விணைப்பெல்லைக் கெட்டுப்போய் இருக்குமானால் மஞ்சட் பிறம்பு புலனாகும்; அது மாம்பழம் என்ற உணர்வு எழுவதில்லை. இணைப்பெல்லைக் கெட்டுநிற்கும் நேரயானிகள் இந்த நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள்.

உணர்வாவது செயலுறும் நிலைமை எனச் சிலர் மன்றுகின்றனர். ஒரு சொல்லைக் கண்ணாக்கண்டவுடன் வாயால் அதைப் பலரும் சொல்லுகின்றனர். ஆனால், நன்றாகக் கற்றவர்கள் அவ்வாறு வாயால் சொல்லிக்காண்பதில்லை. இவர்களது வாய் வெளிப்படையாக அசையாமற் போனாலும், கிறிதனவேனும் அசையாதது செய்கின்றதாம். அதேபோல மாம்பழத்தைக் காண்கின்றான் ஒருவன் அதைப் பற்றப்போகின்றான். அவன் நேரேபோய்க் கைப்பற்றியுள்ளும் கைப்பற்றுவதை நிகழ்த்தக்கூடியபடி நரம்புக்கிளர்ச்சிகள் பாய்கின்றன என்பர். ஆனால் உணர்வுநிலை வேறு; செயலுறு நிலை வேறு. இரண்டிற்கும் நடுவே ஒரு தடை யேற்படுமானால், செயலே எழுவதில்லை. புலன்களின் பொருளை யறிவதே உணர்வு. அவ்வாறு உணர்ந்த பின் எழுவதே செயலுறு நிலையாகும். இயக்ககரம்பு கெட்டநிலையில் சில நேரயானிகள் நாம் கூறும் சொற்களைக் கேட்கின்றனர்; அச்சொற்களின் பொருள்களையும் உணர்கின்றனர்; ஆனால் அச்சொற்களையே திரும்பிச் சொல்ல அவர்களால் முடியவில்லை. சொற்களைக் கண்டபோதே கேட்டபோதே அச்சொற்களைத் திருப்பிச்சொல்வதே இவர்கள் கொள்கைப்படி. செயலுறு நிலையாகும். அச்செயலுறு நிலை எழாதபோதும் அந்த நேரயானிகள் அச்சொற்களின் பொருளை யுணர்கின்றனர். எனவே உணர்வுநிலை வேறு; செயலுறு நிலை வேறு, என நாம் கூறியது உறுதிப்படுகின்றது.

தொலைவிலிருந்து கம்பிவழியாகத் தட்டிப்பிசெய்க்போது, அதைக்கேட்பவன் கட்டகடன்ற ஒலிகளையே செய்கிறுகின்றான். பிறகு அவ்வொலிகள் எந்தச்சொற்களைக் குறிக்கின்றன என அவற்றின்பொருளை உணர்கின்றான். அவ்வாறு உணர்ந்தபிறகுதான் யாது செய்ய வேண்டும் என எண்ணிப்பார்க்கின்றான். பின்னர் தனது வேலையாட்களை அழைத்துச் செய்தியை எவருக்கு அனுப்பவேண்டுமோ அவருக்கு அனுப்புகின்றான். அவ்வாறே பொருளைக் காணும்போதும் கேட்

கும்போதும் முகரும்போதும், கவைக்கும்போதும், தொடும்போதும் முதலில் புலன் எழுகின்றது. புலன்கள் எல்லாம் பொருளைக்குறிக்கும் அடையாளங்களாகி என முன்னரே கண்டோம். மேற்கொண்ட "கட்டகட" என்ற ஒலிகளப்போன்ற அறிகுறிகளே இப்புலன்கள்; இவற்றின் பொருளையறிவதே உணர்வாகும். பின்னர் யாதுசெய்வதென எண்ணிப் பொருத்தமுறுகின்றோம். பிறகுசெயல் எழுகின்றது. புலனிலை, உணர்வுநிலை, செயலுறுநிலை செயலினினை, என்ற நான்கும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக எழுகின்றன. இவை வினாந்தேழு வதால் இவைகளைத்தும் ஒரே நிலைநின்ற மயக்கவுணர்ச்சி உண்டாகின்றது. தடை யேதேனும் எழுந்த போதுதான் இந்நிலைகளின் வேற்றுமை விளங்குகின்றது. கண்ணிற்குத் தோற்றம் ஒரு பிறம்பைப் பற்றித் தாகப் பாராமற்போனால் புலன்மட்டும் எழுமேயன்றி உணர்வு எழுவதில்லை. உணர்வு தடைப்படுகின்றது. நான் தெருவழியே நடந்ததெல்லாம்போது ஒருவன் என்மீது வந்து வீழ்கின்றான். நான் வானத்தில் பறக்கும் வரந்தேரைப் பார்த்து வியந்துநிற்கின்றேன். அதனால் எதிரி வந்து வீழ்ந்த ஊற்றுப்புலன் மட்டுமே என்பால் எழுகின்றது. யார் வீழ்ந்தது எவ்வாறு வீழ்ந்தார் என்பவனற்றை யான் உணரவில்லை. வந்தேரைக் கருத்தாகப் பார்த்துக்கொண்டாராத மற் றொருபொழுது, அவ்வாறே வேறொருவர் என்மேல் வீழ்கின்றார். உடனே சினங்கொண்டு, அவரைப் பிடித்து அப்பழம் தள்ளிவிடுகின்றேன். இங்கு உணர்வுமே செயலும் ஒன்றாக எழுவதுபோலத் தோன்றலாம். ஆனால், அவர் வண்டிக்குள் அகப்படும் நிலையில் என்மேல் வீழ்ந்தார் என உணர்கின்றேன். பிடித்துத் தள்ள உந்தியானது கையைப் பின்றுக்கு வாங்கிக் கொண்டு சினந்தணிந்து நிற்கின்றேன். இப்போது எனது உணர்வு செயலாக மாறவில்லை. ஆனால் அவரைப் பிடித்துத் தள்ளக் கையை இறுகவைத்தேன். ஆதலின் செயலுறு நிலையில் நிற்கின்றேன். செயலுக்கும் நிலைக்கும் செயலினிலைக்கும் இடையே தடையெழும் து என். இவ்வாறு தடை எங்கேனும் எழுவதால், இந்நிலைகள் வெவ்வேறாக இருந்தால் விளங்குகின்ற தன்றோ? செயல் எழுகிறபிறகும் அரைகுறையாக அந்தனை நிறுத்திக்கொள்கிறோம் அன்றோ. நான் பிடித்துத் தள்ளச்சென்று, கிறிது தள்ளியதும் அவர் தனது வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பாரானால், அதோடு அவரை விட்டுவிடுவேனன்றோ?

முதலில் எழும் உணர்வுக்கும், பழக்கத்தால் எழும் உணர்வுக்கும் வேற்றுமையென்று, புதுணர்வோ பல புலன்களும் எழுந்தபின்னே எழுகின்றது; பழக்கவுணர்வோ, யாதேனும் ஒருபுலன் எழுந்ததும் எழுகின்றது. ஒருமுறைத்தக்கு ராபின் உணர்வு புதிதாகஎழும் போது, அக்குழவி அந்நாயின் வடிவத்தையும் நிறத்தையும் காண்கிறது; நாய் குரைத்தலைக் காதலக் கேட்கிறது. செயிப்புலனும் கட்டிலுறும் ஒன்றாயிப்பைப்ப நாய் என்ற உணர்வை எழுப்புகின்றது. அதன் பின்

னர். அக்குழியி, குரைத்தலைக்கேட்டதும் நாயைக் கண்ணால் காணாதபோதும் நாய் என்று உணர்கின்றது. நாயைக் கண்ணாற்கண்டு அதன் ஒலியைக் கோராதபோதும் நாய் என்று உணர்கின்றது. ஈதேபழக்கவணர்வாகும்.

நாய் குரைத்தலைக் கேட்ட குழியின் மனதில் நாயின் வடிவமும் எழுகின்றது. மாம்பழத்தின் உருவத்தைக்கண்டதும்பழக்கத்தால் அதன் சுவை மணம் வழவழப்பான ஊற்றறிவு முதலியன நினைவிற்கு வருகின்றன. -உருவமும் சுவைமுதலியனவும் இயைந்த மாம்பழம் என்ற உணர்வுத்தோற்றம் (Percept) தோன்றுகிறது. இவ்வாறு ஒற்றித்து உணர்ந்த பின்னர் மாம்பழம் என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன் மாம்பழம், புலனாகாதபோதும், அவ் வுணர்வுப்பொருள் நினைவிற்கு வருகிறது. [எண்ணப்படுவதை எண்ணம் என வழங்குதல்போல உணர்வால் உள்ளே தோன்றும் பொருளை உணர்வு அல்லது உணர்வம் என வழங்குவோம்]. உணர்வமாய் இருந்தது எண்ணமாய் விட்டது.

நாயை நேரே காணும் குழவிக்கு நாயின்வடிவம் கட்டிலாகிறது. அதன் ஒலி முதலியன கருத்துப்பலனுகின்றன. [காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருள் என்ற வேறுபாட்டைப்போலக் காட்சிப்பலன் கருத்துப்பலன் என்ற வேறுபாட்டையும் சையர்வது பயனுடையதேயாம். ஐம்பொறிகளுக்கும் புலனாகாத காட்சிப்பலனாகும்; புலப்பொருள் இல்லாதபோதும் அது நினைவிற்கு வருமானால், அதனைக் கருத்துப்பலன் என வழங்குவோம்.] அந்தக் குழந்தையானது நாய் குரைத்தலை மனக்காதால் கேட்கிறது. மனக்கண்ணால் பார்ப்பதனை நாமணவரும் அறிவேம் அன்றோ? தொலைவில் உள்ள பொருள்களைக் கருத்துப்பலன் வழியாக எண்ணுவதே இங்குக் குறிக்கப்படுகின்றது. சுவை மணம் ஒலி முதலியவற்றையும் கருத்துப்பலனால் அறிந்து காண்கின்றனர். காட்சிப்பலன்களைப் பற்றிப் பேசியபோது, அவை தனித்தியங்குவன அல்ல என்றும், உணர்வாக விளங்கியபோது அத்தனை வேறுபடுத்தி ஆராய்ந்தபோதும் அவற்றின் தனிநிலை விளங்குகின்றது என்றும் எடுத்துக்காட்டினோம். அவ்வாறே இக் கருத்துப் புலன்களும், தனித்தனி நிற்பனவல்ல. தயர்ந்துணர்வில் ஒன்றாக இயைந்து விடுகின்றன. பின்னர் அவற்றைச் செயற்கையால் பிரித்து ஆராயும்போதுதான் தனித்தனியே காணப்படுகின்றன.

காட்சிப்பலன் தெளிவாக இருப்பதபோலக் கருத்துப்பலன் தெளிவாக இருப்பதில்லை. இவ்விரண்டிற்கு முள்ள வேற்றுமையாது? ஒருவனுக்கு ஒருவகையான

காட்சிப்பலன் எப்பொழுதும் எழுந்ததில்லையானால், அவன் அதனைக் கருத்துப் புலனால் உணர்வதும் இல்லை. பிறவிக்குருடன் நிறத்தைக் களவிலும் காண முடியாது. ஆனால் நிறங்களைக் கண்டு களித்தவன், பின்னர் ஒருகாலத்தில் கண்ணிறத்துப்பலனும், நிறங்களைக் களவில் காண்கிறும் கருத்துப்பலனும் அவை எழுகின்றன. எனவே கருத்துப் புலன்கள், நமது பொறிகளின் இயக்கத்தால் எழுவன அல்ல. ஆனால், நமது முன்னுணர்வில் உள்ள புலவெல்லை கெட்டுவிடுமானால் பொறிகள் கெட்டால் இருந்தாலும் காட்சிப்புலனும் எழுவதில்லை, கருத்துப் புலனும் எழுவதில்லை. காட்சிப்பலன் எழுவதற்குப் புலவெல்லையில் ஓர் இயக்கம் உண்டாவதுபோலக் கருத்துப்பலன் எழுவதற்கும், புலவெல்லையில் இயக்கம் எழுகின்றன. அவ்வாறனால் காட்சிப்புலனும் கருத்துப்புலனும் ஒரேயிடத்தினின்றும் எழுகின்றன? காட்சிப்புலன்கள் இரண்டும் ஒன்றாய் எழாமலால் அவ்விரண்டின் கருத்துப் புலன்களும் ஒன்றாய் எழுகின்றன. எனவே, காட்சிப்புலன்கள் எழுந்து இயைந்த அவ் விடத்தே எழுகின்ற கருத்துப்புலன்களும் இயைந்து விளங்குகின்றன. ஆனால் காட்சிப்புலனும் கருத்துப் புலனும் தெளிவற்ற தன்மைபால் வேறுபட்டி விளங்குவதால் இவ்விரண்டும் ஒரேயகை இயக்கத்தால் எழுகின்றன எனச் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் காட்சிப்புலனின் இயக்குவாயும் கருத்துப்புலனின் இயக்குவாயும் ஒன்றாகவே விளங்குகின்றன. பொறிகளிலிருந்து புலவெல்லையை மரபுக்கிளர்ச்சி பாயப்போது காட்சிப்புலன் எழுகின்றது; பொறிகளி லிருந்ததன் பின் முன்னுணர்வின் வேறிடங்களிலிருந்தும் மரபுக்கிளர்ச்சி அதே புலவெல்லை வட்டத்தில் பாயுமானால், அப்போது அதே வேறிடத்தில் கருத்துப்புலன் எழுகின்றது. எனவே இவ்விரண்டும் புகுவாயால் வேறுபட்டுள்ளன.

புலக்கொள்கையினர், கருத்துப்புலன்கள் காட்சிப்புலனைச் சுற்றி விளந்துகொண்டு அதற்கோர் பொருளைத் தருகின்றன என்றும் மன்குடுகின்றனர். மாம்பழத்தைப் பார்த்துமேன்; அதன் மணமும் சுவையும் கருத்துப்புலனாய் எழுந்து, அதன் வடிவமாம் காட்சிப்புலனைச் சுற்றி நிற்கின்றன. ஈதே அவ்வுணர்வத்தின் பொருளாகும்.

இந்தச் சொல் இதைக் குறிக்கின்றது; இப்புலன்கள் இதைச் சுட்டுகின்றன. இதற்கு இதுபொருள் எனப்பேசுகின்றோம். பொருள் என்றால் என்ன? கருத்துப்புலன்களா, காட்சிப்புலன்களின் பொருளாக விளங்குவன. பொருளை யறிவதே உணர்வாதலின் பொருள் என்றால் யாதென அறிதல் வேண்டும்.

கலைமகாந்தாதி.

[471-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.]

துணிபொருளை நல்லுணர்வார் தூயோர் சிரத்தி
வணியபொருளை பெய்க்குகிறை யம்மே--பண்கின்ற
நாயேனை நெஞ்சின் குடியிருக்க நல்லருள்செய்
வாயேபெயன் நேரீ வரம். 26.
வன்சொன் னியிலே மழிசைமன்னர் காய்த்தவழ்ந்
[தோப்
வெண்புண்ட ிகத்தில் வீற்றிருப்போப்-நண்ணியுனை
வேண்டினே னையுடையென் னினனென்று நோக்காயி
ஆண்டிவொ யீதே யுள்ள. 27.

அருள்பூத்த கண்ண யடித்தா மரையிற்
நெருள்பூத்த பத்தனைனச் சேர்ப்பாய்.—மருள்பூத்த
நெஞ்சையடையன் றியோத்தம் தேயமே கொள்ளினான்
வஞ்சனென தெண்ண மகிழ்தாம். 28.
மன்னு இளமை மகிழ்தா னடிவணங்கா
னென்னு தெனையாள் தெற்காளோ—நன்மைநரு
புத்தகத்தி வெண்கமலப் போகத்தி நன்னுண
வித்தகத்தி ரீயே விரைந்து. 29.

வினாந்தோதி நாற்பா விசித்தோத வெண்ணீப் பரிந்துலகு போற்றப்ப டேடுளே—விசிந்தகலை வாணிச்சி பதி வலைச்சி பராபராச்சி
 30. சேணிச்சி சிர்ந்தி தெரிந்து.
 தெரிந்தேத் திடெம்பர் சிந்தையிலே தோன்றிப் பரிந்தகம லன்றாப் பட்டாந்து—வினாந்தோடிச் சிர்ந்தித் தொழுவதிலிற் தேசசுடைய பூங்கொடியே தீர்ந்திடுவாய் துன்பத் தினை. 31.
 துன்பம் வினைக்கின்ற துட்டரைச்சே ராவண்ணம் இன்றருளை செய்திடுவ தெற்காளோ—அன்பமைந்தார் சிந்தையிலவாழ் நாமகளை தேவியே நின்றுயைய வந்திப்பேன் மேற்கருளை வைத்து. 32.
 வைப்பாகு மாமாணியே மாலின் மருமகளை எப்ப்பார்க் கருந்துணையா யெய்த்தவளே—மெய்ப்பான தெய்வமே நாமகளை யென்றவன் தன் சிர்ந்திசொலி உய்வமே யாழும் உலாந்து. 33.
 உன்புகழே யென்றும் உரைத்திடுவே னல்லாமற் துன்புழிணும் வேறே துன்பிடுவே—இன்பமுறு நாமகளை வெண்டா மரைகளை பத்தர்புகழ் நாமகளை யுன்னடியென் னன்கு. 34.
 நன்றால் பலவுணர்ந்து நாயடியேன் மேன்மையெய்த அன்னே சருளைசெய வாகாதோ—தன்னேரில் வெண்டா மரைமலரில் மேலுக் கலைமகளை கண்டார் மொழியாய் களிந்து. 35.
 கமலத்தோ ணுண்டு களிக்கும் கரும்பே அமலத்தோ பென்னெஞ் சமர்வாய்—திபிரமெணும் அஞ்ஞானம் நீங்கி யரும்பொருளைத் தேர்ந்துபெரு மெய்ஞ்ஞான வாகுக லே. 36.
 வேரியமர் வெண்கமல வித்தகியே நாமகளை சிரியர்தாம் போற்றவரு தெய்வமே—கரியங்கள் யாவஞ்சித் திக்கரின தின்னருளை செய்குறாய் மேலுஞ்சித் தர்க்கமுத மே. 37.
 மேலுமோ சிர்ந்தி மிகுமோ கல்விப்பொருடான் ஓவுமோ துன்ப முரைத்திடுவீர்—பாவினல் அன்பர் புகழ வகங்களிகார் நாமடந்தை தன்பதத்தைப் போற்ற தவர்க்கு. 38.
 தவரும் பொருளுந் தையபு முறினு மலமே யலமே பலமே—நவைபிலா நல்லிலக்க னைக்களன்பர் நானினின்று சொன்மடந்தை மல்லல்பத மேத்தா தவர்க்கு. 39.
 வந்தெனது நெஞ்சில் மகிழ்ந்திருக்கும் தீங்கரும்பே செந்திருவும் போற்றும் செழுந்தேனை—பைர் [தொடியே

பாமகளை நாமகளை பாரதியே யன்பனைனைக் காமகளை யென்பேன் களிந்து. 40.
 கள்ளிருக்கும் வெண்ணீக் கமலா தனத்தியே உள்ளிருக்கு மஞ்ஞான மோட்டுவிக்கும்—தெள்ளியளே உன்னை யடைந்தே தொறுபுகழும் புக்கிலேன் என்னை விடாதே யினி. 41.
 இனிக்கும் கற்க்கண்டு மிழக்காம் மொழியாய் பணிக்கக்கும் ருழுகந்தற் பாவாய்—மனக்கினிய உன்னையடைந் துய்புரா றோர்வழி நீ சொல்லுண்ணீ யின்னே யடைந்த வெண்க்கு. 42.
 எனக்கா ருறவு மெனக்கா ரமுதும் எனக்கா ருயிருமென வேய்த்தாள்—மனக்கேதம் நீக்குஞ் சாட்ப்பருதி நிண்மலிசிற் பாமடந்தை யாக்கும் பெரும்புகழி னுள். 43.
 புன்மைப்போர் தம்முறவைப் போக்குப் பொருளுரை [நற் றன்மையோர் தம்முறவைச் சார்வதெற்கார்—அன்பர்ம னும் [எனம்
 நன்பொருளே வெண்கமல நாயகியே நாயடியோம் எனப்பொருளே யீக்கி தியம்பு. 44.
 எப்பொருளு மையமற வெண்மனத்தே தங்குவதற் கிப்போ தருள்செய்யி லென்னுமே—துப்பிதழாய் மைப்பற்று கூந்தன் மடிலே கலைமடந்தா யொப்பற்று பாவா புனக்கு. 45.
 உன்னை வணக்காம லோவாது வாதுசெய்யும் சின்னஞ் சிறியாரைச் சேதிக்க—வின்னருள்செய் சங்கக் தனிற்றிறத் தாசான் றோர்நா விற்றவழந்தே யெங்குந் தழமுத்த பொருளே. 46.
 பொருளாய் நினைத்துண்ணீப் போற்றுகார் தாமோ தெருளார் மருண்டுரைவு தீர்வார்—பொருளமைந்த ஐந்திலக்க னைக்களுந் தைக்கணுக் கமைத்தமைப்போ லந்தமிக்க கொள்வா யறை. 47.
 அன்னு யுனைவணக்கி னையமறக் கற்கலா மெந்துணு மென்றே யியம்புவார்—பொன்னியிலே மாமழிசை மன்னனுக்காய் வந்தெதிர்த்த பாமகளை துமருவீ றுல்களுணர்ந் தோர். 48.
 தோத்தரிப்பே னின்னைத் தொழுதிடுவே னென் னுள்ளும் [ளுள்ளும்
 நாத்தரிப்பே னெஞ்ஞானம் நாயடியேன்—பூத்தமலர் வெண்டா மரைத்திருவே மேலவந்தர் நாயில்தி வண்டார் விழியாய் மகிழ்ந்து. 49.
 மகிழ்வாரின் னுமத்தை வாயினுற் சொல்லி நெகிழ்வார்மன் னின்னை நினைத்தே—தகவுடையோர் கண்ணுக் கருத்துக் கலத் தலைமகளென் றெண்ணு முனதன்ப தே. 50.

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
 திரு அருட்பா
 வசனப்பகுதி

ஆ. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை பி. ஏ. எம். எஸ்
 அவர்களது அடக்க லீலைப்பதிப்பு.

புத்தகங்களை, 4, அணுவும், புத்தக போஸ்ட் செலவிற்காக, 1 அணுவும், ஆக, 5 அணு தபால் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கலாநிலயம்—புறசைபாக்கம் சென்னை.

ASOKA SALT

அசோகா சாஸ்ட்.

(ரிஜிஸ்டர்ட்.)

(அசோகா—உப்பு)

ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்கவும் நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் அசோகா—உப்பு நிர் அரு மருந்து.

உணவை நன்றாகச் சேரணஞ் செய்து, யாதொருவருந்தமுமின் நி ராள் தோறும் மலத்தைக் கழிக்கும் சிறந்த குணமுள்ளது.

அசோகா—உப்பு ஜலத்தில் போட்டால் பால் பொங்குவதுபோலவே பொங்கி வருகும்.

விலை ரூ. 1—8—0. தபால் செலவு வேறு.

அசோக கம்பெனி

லிமிடெட்,

சென்னை.

:: உத்தம தோழன் ::

அறியாமலினால் ஆபத்தில் அகப்பட்டு அல்லல்படும் காலத்தில் உங்கள் இடுக்கண்களைப் போக்கி இராஜாபுழியென்னும் ஆரோக்கிய சம்பந்தில் வைப்பது எங்கள்

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரைகள் தான் 32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்லி 1-க்கு ரூ. 1. விரம வேண்டுவோர் எங்கள்

காம சாஸ்திரம்

என்னும் புத்தகத்தை வரவழைத்து வாசியுங்கள். இலாமாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

ஆதங்க நிக்ரஹ ஓளஷ்தாலையம், 26, பிராட்வே, மதராஸ்.

— திருக்குறள் —

மூலமும் சோத்திரிப் பகராதியும்

விஷய ஒப்புக்குறளும்

(வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புபவர்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாகியவற் அளித்தானது. மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் ஆரம்ப பயிற்று பார்க்க தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலமபந்தம்.

விலை அறு 12. வி. பி. செலவு வேறு.

கவாலிலயம், புரதை, சென்னை.

- பாரதி -

சுந்தரீரம் — சமந்தம் — சகோதரத்தம்.

ஓர் தேசிய மாதப் பத்திரிகை.

முன்றாவது ஆண்டு நடக்கின்றது.

உள் நாடு வருட சந்தா ரூ. 200

வெளி நாடு " ரூ. 280

தனி (சாம்பிள் காடி) பிரதி விலை அரை 5. வேண்டுமோர் ஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டும்.

ஜாதமத கட்சி பேதங்களின்றித் தேசவிரோதத்தைக்காக உழைக்கும் தேசிய மனம்கமழும் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்:—R. நாராயணசாமி.

விவாசம்:—நவீன பாரதி ஆபீஸ்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

குறைந்த விலை! நீரைந்த வலியும்!

சிறந்த கதை! உயர்ந்த பதிப்பு!

பாவலர், சாவலர், மற்ற யாவரும் சிறும்பும் பாச்சவை ததம்பப் புதுமை பெற்றிலங்கும்

சுருணவதி அல்லது

மனம்போல மாங்கலியம்

இனிமை சேறிந்த தயிற் சாலை

ஸ்ரீமான். மார்க்கை. சா. கிருஷ்ணய்யர் எழுதியது.

விலை ரூபா ஒன்றே

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டப்ளிஷிங் ஹெளஸ், மைலாப்பூர், மதுரை.

வழ்படுத்திமது] நாஷனல் [1906.

இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ், 7, கவுண்ட்லி ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் கம்பனிகளில் தலையாயது

1930 வருஷாந்திர ரிபோர்டின் சருக்கம்.

1930 வருடம் நிறைவேறிய புது பில்லினெஸ் ரூ. 1,13,55,069.

1930 வருடத்தில் அதிகமான லைப் அன்யூரன்ஸ் பண்டு 11,51,813.

பிரீமியம் வருடம்படி 30,83,986.

1930 வருடத்தில் கிடைத்த வட்டி வருடம்படி 7,47,608.

மொத்த அஸஸெட், ரூ. 1,65,00,000க்கு அதிகம்.

1930 வருடத்தில் நடைமுறையிலிருக்கும் லைப் அன்யூரன்ஸ் வரின் மொத்தம் 6,55,70,916.

பிரீமியம் மிகக்குறைவு, பாஸ்டி நிபந்தனைகள் மிகவும் தாராளமடைவை. எல்லாவித லைப் அன்யூரன்ஸ்களும் கொண்டு கொள்ளப்படும்.

எஜென்ஸி எடுத்துக்கொள்வது உங்களுக்கு இலாபமாகும்.

113, அரபுணைக்காரன் } T. அனந்தாசாரி, B. A. தெரு, சென்னை. } செக்ரட்டரி, மதராஸ் பிராக்டி.

R. G. தாஸ் & கம்பெனி, மாணேஜர்.

நாஷனல் டைபர் அண்டு ஜனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ், 7, கவுண்ட்லி ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

தி, மோட்டர்சாள் மோட்டர்சாள் டைபர்ஸ் இன்ஷூரன்ஸ். செட்டிபாருக்கு விவரங்கள் அனுப்பப்படும்.

கலாநிலயம்

1-ஆவது வால்பூம் 1928-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும் :— கட்டுரைகள் 51.
2. கம்ப ராமாயணம் :— பால காண்டம் ஆற்றப்படல முதல் மிதிலைக்காட்சிப் படலம்வரை கட்டுரைகள் 61.
3. அகப்பொருள் வரலாறு:—காட்சி முதல், ஒதற் பிரிவுவரை கட்டுரைகள் 18.
4. காந்தார காட்டுக் கட்டுழி:—காவிய வியல் நயம் பெற்ற நற்றமிழ் நாவல் 51 இதழ்களில் வந்துளது.
5. தமிழ்ப் பாடம் :—நளவெண்பா, சுயம் வர காண்டம் முதல் கலிதொடர் காண்டம் முடிய, 52 இதழ்களில் வந்துளது.
6. தேவாரமும் ஐந்தினையும்:—தமிழ் இலக்கண ஐந்தினும் பாருபாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்.
7. வானளாஸ்திரம் :—வான சாஸ்திர வுண்மையை யாவரும் அறியுமாறு வரையப் பட்ட கட்டுரைகள் 20.

மலர்வனம் பழமுதிர்சோலை, மேனாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களாய் பிரிபிரிக்கியேயன், எபிசுயூரன், ஹிலேன், பைரோன், அரிஸ்டாட்டில் முதலானோர் தத்துவ ஆராய்ச்சி, இலக்கிய ஏற்ற ஆராய்ச்சிபெற்ற இலக்கியங்களை ஆயும் முறை விளக்கும் 6 கட்டுரைகள், காரிலை எம்ர்ஸன், ரஸ்கின், டால்ஸ்டாய், ஆஸ்கார் ஓயிஸ்ட், ராபர்ட் பர்ன்ஸ் ஆனோர் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியக்கதைகள், நாஷ்ட நானூற்றின் திறம், பாரதீகப் புலவர் உமார்கயாம் காட்டிவைக்கும் தத்துவவிரிவை, முதலிய பல வியாசங்கள்.

2-ஆவது வால்பூம் 1929-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. கம்பராமாயணம் :—மிதிலைக்காட்சிப் படலம் முதல் பரசாராம்படலம் முடிய 48 கட்டுரைகள்.
2. அப்பர்:—கட்டுரைகள் 50
3. வில்லி பாரதம்:—ஆதிபர்வமுதல் சபாபர்வம் வரை கட்டுரை 52.
4. எமாக்கத்திளவரசன் :—காவிய நலம் பெற்ற காதற் கதை. 20 இதழ்களில் வந்துளது.
5. அகப்பொருள் வரலாறு.—காவற் பிரிவு, பொருள்வயின் பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு கட்டுரைகள் 6.
6. மாறன் பாப் பாவினம்:—16 இதழ்களில் வந்துளது.
7. குலசேகரர்:—குலசேகரர் தத்துவத்தை விளக்கும் கட்டுரைகள் 23.
8. தமிழ்ப்பாடம்:—நளவெண்பா கலிநீங்கு காண்டம், திருவேங்கடமாலை, திருவாரங்கத்துமாலை, திருவாரங்கத்தந்தாதி, திருவாங்கக் கலம்பகம், 50 இதழ்களிலும் வந்துளது.
9. நம்மாழ்வார் வைபவம்:— கட்டுரைகள் 12.

மாணை சாத்திரம், மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் 11, அண்டபுராணம் - காப்பி, தேயிலை புகையிலைமுதலிய சிறப்புப்படலங்கள் 5, மலர்வனம் 8, பழமுதிர்சோலை, திருவாய் மொழியின் திறம், கண்கண்டதெய்வம், உடலும் மனமும், கன்னெறியின் ஏற்றம், கிந்தாமணி நீதிச் செய்யுள் ஆய்வு பல கட்டுரைகள்.

3-வது வால்பூம் 1930-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்.

1. கம்பராமாயணம்:— மந்திரப்படலம், மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்சட்டுரை 43.
2. குறந்தோகை:— 400 பாட்டுகளும் உரையுடன் 34.
3. தமிழ்ப்பாடம்:—திருவண்ணந்தாது, னைடதம், நளன்தாதுப் படலம். இலக்கணம் புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.
4. அப்பரும் 64 கலைகளும்:—36.
5. நம்மாழ்வார் வைபவம்:—34.
6. இலஞ்சிப்பாவை:—இதழ்கள் 24.
7. ஆச்சரிய சூடாமணி.—(ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாடகம்) 15.
8. மாணசாத்திரம்:—(நடத்தை) 32. மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், கிறுகதைகள், மலர்வனம், பழமுதிர்சோலை, மாதவிமீதவம் ஆகிய பல கட்டுரைகள்.

மேற்கூறிய மூன்று வருடப் பிரதிகளும் எம்மிடம் பயிண்டு செய்தும், செய்யாமலும் கிடைக்கும்.

விலை விவரம்:—தபால் செலவு உள்பட, வால்பூம் ஒன்றிற்கு

உள்ளூடு	ரூ.	அ.	ப.	வெளிநாடு	ரூ.	அ.	ப.
பையிண்டு செய்யாதது	8	8	0	பையிண்டு செய்யாதது	10	0	0
காலிகோ கில்ட்	10	0	0	காலிகோ கில்ட்	11	8	0
ஆபலெதர் கில்ட்	10	8	0	ஆபலெதர் கில்ட்	12	0	0

:: கலாநிலயம் ஆபீஸ், புரசைபாக்கம், சென்னை ::

வ ர த் த ம ன ம்

பெண் நலன்

பெண்மக்களின் வாழ்வு எல்லாநடைபெறும் சிறந்த திகழ்வென்றிய அவசியத்தை விளக்கும் ஆசைப்பொருள் இப்பெண் நலன் எனலும் ஒரு சிறு புத்தகம், தன்னைப்பெறும் ஸ்டீம் வண்டியின் அபி. சி.த. சொக்கலிங்கம் செட்டியாரால் வரையப் பட்டுள்ளது. இதனை 'பெண்ணடிமை, பெண் கல்வி, பிள்ளை வளர்த்தல், பெண்களுக்கு உடற் பயிற்சி, நகையணிதல், இளமைமணம், விதவைமணம், பிள்ளைப்பேறு ஆபத்தைப்புகளின் கீழ், இனிப்பெண் ணுலகத்தினை உட்கவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் இவையெனக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. வலம் புரி, பொன்னமராவதி அலர்மேறு பெண்பாடசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் ஸ்டீம் வண்டி இராமாத பிள்ளை அவர்கள், தந்தன முகவுரையில், சீர்திருத்தம் பல இயற்றிவைக்கும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கும் இந்நூலைப் படிக்க இது ஊழைமை இன்றியமையாமையும், பய னையும் அறியாதுபோகார் என்று பொருள்படப் புகழ் மொழி அளித்தனார். நல்ல காகிதத்தில் பார்வைக்கு அழகாக இப்புத்தகம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. விலை அரை ரூ. வேண்டுமோர் ஏழை தபால் தலையணுப்பிப் பொன்னமராவதி, வலம்புரியிலிருக்கும் ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமீபத்தில் வீறுதூறகரில் கடிபு சபமரியாதைமஹா நாட்டில் ஜனங்கள் மதக் கொள்கைகளை விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், கதர் கட்டிக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், அரசாங்கத்தார் பண்டுகைக்கொணர ஜா கிடுதல் கூடாதென்றும், ஜனங்களின்மனத்திலிருந்து கடிவுள் நினைவு அகலவேண்டுமென்றும், சமூகக் கட்டுப்பாடு கூறும், மணமுறையும் அகலவேண்டுமென்றும், கர்ப்பத்தடை வளரவேண்டுமென்றும், அதற்கான பிரசாரம் வேண்டுமென்றும் பல தீர்மானங்கள் செய்யப் பட்டன என்று தெரிகின்றது.

பாரிஸ் நகரத்தில் போக்குவரவு அதிகமானபடியினால் பூமிமீள்கிற போக்குவரவுக்குரிய சாலைகளை கிர மாணிக்கிவென்றிய பிரஞ்சு அரசாங்கத்தார் முயன்று வருகின்றனர் என்று பாரிஸ் செய்தி கூறுகின்றது.

சென்ற முன்று ஆண்டுகளாக ருஷியாவிலிருந்து இங்கிலாந்தை 1 கோடியே 85 லட்சத்து 50 ஆசிரம் டன் கோதுமை வந்துள்ளது என்று வியாபாரிஸைச் செய்தி கூறுகின்றது.

இங்கிலாந்திற்கென வருஷந்தோறும் இறக்குமதியாகும் உணவுப்பொருள் விவரம்:—

சர்க்கரை	8 லட்சத்து	74 ஆசிரம் டன்
கோதுமைமாவடி	2 லட்சத்து	80 ஆசிரம் "
முட்டை	73 ஆசிரம்	"
தேயிலை	50 கோடி ரூபாய்	"
எண்ணெய்	1 லட்சத்து	20 ஆசிரம் டன்

உலகத்திலுள்ள பலநடுகணின் வரும்படியில், இராணுவச் செலவு வருமானம்:—

இந்தியா	100க்கு,	45 29	ராணுவச்செலவு.
ஜப்பான்	"	36.57	"
இந்தாஸி	"	19.75	"
பிரான்ஸ்	"	19.75	"
அமெரிக்கா	"	16.49	"
இங்கிலாந்து	"	14.75	"
ஜெர்மனி	"	7.16	"

உலக நாடுகளில் இந்தியாவில் தான் இராணுவத்திற்கென அதிகம் செலவழிக்கப்படுகின்றது.

மைசூர் மஹாராஜா இம்மமலையில் உள்ள பல சேஷத்திரிங்களையும் பார்த்துவிட்டு இப்பொழுது திரும்பிச் சென்றிருக்கின்றார். கெளரிக்கத் எனலும் தீர்த்தம் ஒன்று அங்கு இருக்கின்றது. அங்குச் செல்வதற்கு மலை உச்சியில் 200-மலம் தூரம் காலநடையாகவோ, அல்லது டோலிபிலோ செல்லவேண்டுமாம். மஹாராஜா அங்குச் சென்று திரும்பினார். 24-ந்தேதியன்று மஹாராஜா ஹரித்தவாரம் திரும்புவார். செப்பம்பர் முதல்வாரத்தில் அவர் மைசூர் வந்து சேருவார் என்று மைசூர்ச் செய்தி கூறுகின்றது.

பர்னாட்ஷா என்னும் அறிஞர் சென்ற ஒரு ஆண்டாக, 'நல்லார்களாய் இருப்பதற்குமுடியாதபடி உண்மைநிலைகளா யிருந்தல்' என்னும் தலைப்புடைய நாடகமொன்றை எழுதி வருகின்றனராம். அது இன்னும் கொஞ்சகாலத்தில் வெளிவரும் என்று தெரிகின்றது. மார்தரைக் கட்டுப்படுத்தும் விதிகளுக்குண்போக்குவிப்பதற்கெனும் சோக்கத்தானும் இது எழுதப்படுகின்றதாம்.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

குழந்தைகளுக்கு :

புரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை கோரோஜனை மாத்திரை தீந்ர தைலம்,

“பால சுதா” (Reg.)

அபிர் தாமலக தைலம் குழந்தை கட்டிக்கும் ஜவாக் கட்டிக்கும்

டிப்போ : பம் பரம். கல்கத்தர்.

கவனிக்க

“சுத்வைத்யசாகி” நஞ்சன்கூடு

யுனெட் ரெபிண்டி ஸோல் ஏஜன்டு: கனலூரன், மதுரை.

நஞ்சன்கூடுமெப்பாடி

சாத்தாரணம்-பாக்கேட் (சேலத் கோயம்புத்தூர்) ம.ல.செ.மெ.கே.டெ.டெ.பு.பு. கரூர் சி.பு.ரம்.

எமாலதீர்

டானிக்குகள்:

சாவனப்பிராசா திராககூடாக பாநாமி ரசாயனம்

ஜீவவஸுதா (Reg.)

பிருங்காமலக தைலம் ஸ்பெஷல் மருந்து 15 நாட் களுக்கு கு. 2-0-0.

பிரான்சு: மதுரை.

—:வைத்திய ரத்ன:—

பண்டி. D. கோபாலாசாரீவு அவர்களின்

ESTD-1898

ஆவாய்க்குதம்

பலவீனம், நரம்புத்தளர்ச்சி, மறதி, அயாவு, விரியக்குறைவு, இவைகளைப் போக்க, தேசு பஸம், ரூபகசக்தி, விரியலெரிந்து, இவைகளை அளிப்பதில் இணையற்றது. எல்லா திடங்களிலும் கிடைக்கும். விலை ரூ 3-4-0

ஆயுர்வேதாஸிரமம்

தபரற் பெட்டி. 237. முதறஸ்.

கேடலாக், இஞம்

அகராதிக்கள்.

தமிழ்ச்சொல் அகராதி (8 பாகம்) ரூ 18-0-0

காரநேஷன் அகராதி (தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) 10-0-0

தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம் வி. விசுவநாத பிள்ளை இயற்றியது. 676 பக்கங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நிரூபண தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் கொண்டது. 6-0-0

கலாநிலயம்,
புரசைவாக்கம், சென்னை.

நம்பிக்கையான புஸ்தக வியாபாரிகள்

தமிழ், இங்கிலீஷ் தெலுங்கு, ஹிந்தி புஸ்தகங்கள் எல்லாம் எங்களிடம் கிடைக்கும். தேவையான புஸ்தகங்களுக்குக் கெழுதவும்.

கே. எஸ். மணியம் அண்டு கோ.,
புஸ்தக வியாபாரிகள், இராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

வித்வான் த. சண்முகக் கவிராயர்

:: மகா பாரதம் தமிழ் வசனம் ::

நீருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு

இது சிறந்த கிளேஸ் காசுத்தில் கண்டு அச்சிடப்பட்டு கல்கோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூ. 3. (2) சபா, ஆரண்ய, வீரடா பர்வம் அடங்கியது ரூ. 5. மற்ற பர்வம் அச்சில்.

பாலவினோதினி ஆபீஸ், 328, தண்டையர்ப்பேட்டை, வண்ணார்ப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

- சோப்புகளில் ராஜா

நாடறிந்தது நல்வரவேற்கப்படுவது
சிலாக்கியமானது

டாக்டர் டிராலியின்

- லயன் சோப் -

பார்வைக்கு உன்னதமும், உயர்தரமும் ஆனது. அதேபோல் உழைப்பிலும் மேலான குணம் நிறைந்தது.

ஒரு கட்டியாவது இரு கட்டியுள்ள பெட்டியாவது வாங்குக.

- - எல்லா வகைப்புகளிலும் கிடைக்கும் - -

Sole Agent:—
A. V. R. A. ADYCAPPA CHETTY,
52, Bunder Street, Madras.